

อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี :
กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

**The Effect of Outcome-Based Education on Accounting Students Competence:
A Case Study of Vocational Education Institutions in Songkhla Province**

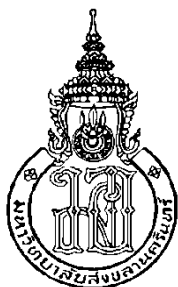
สุดารัตน์ บุตรจรรย์ยะ
Sudarat Budjariya

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Accountancy
Prince of Songkla University**

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี :
กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

**The Effect of Outcome-Based Education on Accounting Students Competence:
A Case Study of Vocational Education Institutions in Songkhla Province**

สุดารัตน์ บุตรจรรย์ยะ

Sudarat Budjariya

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Accountancy**

Prince of Songkla University

2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณี สถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวสุภารัตน์ บุตรจริยะ
สาขาวิชา	การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	คณะกรรมการสอบ
..... ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.ปาริชาติ มณีมัย)	(ผศ.ดร.ศิริดา นวลประดิษฐ์)
 กรรมการ
	(ผศ.ดร.กฤษณี ลิ้มอุสัน โน)
 กรรมการ
	(ผศ.ดร.ปาริชาติ มณีมัย)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งสว่าง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผศ.ดร.ปาริชาติ มณีมัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุภารัตน์ บุตรจริยะ)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุดารัตน์ บุตรจริยะ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณี สถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวสุภารัตน์ บุตรจริยะ
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี (2) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี และ (3) เพื่อทดสอบอิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ประชากรในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีที่สำเร็จการศึกษาปีที่ 2 ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 756 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 146 คน โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยด้านหลักสูตรมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียน ระดับสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน โดยสมรรถนะด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านทักษะวิชาชีพ และด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ตามลำดับ อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา พบว่าการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้อิทธิพลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้อิทธิพลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้อิทธิพลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตรส่งผลทางบวกต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาและในขณะที่การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพส่งผลทางบวกต่อผลการเรียนเฉลี่ย

Thesis title	The Effect of Outcome-Based Education on Accounting Students Competence: A Case Study of Vocational Education Institutions in Songkhla Province
Author	Sudaraat Budjariya
Major Program	Master of Accounting
Academic Year	2020

ABSTRACT

The Study's objectives aim to investigate the level of outcome-based education of vocational education institutions in Songkhla Province and test for factors influencing on outcome-based education of vocational education institutions. Using 756 students of vocational education institutions in Songkhla Province as population, 146 students are used as the samples in this study. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis.

The results illustrated that the overall outcome-based educational management in the 5 areas ranked in the course side the highest score, measurement and evaluation, in learning, management Teacher and support for learning The Student competencies in the 3 areas ranked in the performance in the areas of professional value, code of ethics, and attitude yielded the highest score, followed by the areas of professional skills and technical competence, respectively. For the influence of the outcome-based educational management towards the students' performance, it was discovered that the outcome-oriented educational management in the areas of measurement and assessment, teacher, and study support positively affected to the students' performance in the areas of technical competence, where the outcome-oriented educational management in the areas of measurement and assessment and study support positively affected the students' performance in the area of professional skills, and the outcome-oriented educational management in the areas of program, measurement and assessment, and study support positively affected the students' performance in the areas of professional value, code of ethics, and attitude, and the outcome-oriented educational management in the area of program positively affected the students' performance in the areas of examination outcomes of national vocational tests where the professional experience positively affected the grade point average.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ มณีมัย ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำและความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางต่างๆ ให้กับผู้วิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิมอูสัน โนน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาให้เกียรติ และให้คำแนะนำชี้แจง เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริลักษณ์ บางโชคดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลวดี ลิมอูสัน โนน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์ และดร.พัชรินทร์ บุญนุ่น ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ขอขอบพระคุณวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ทั้ง 14 แห่ง ที่ได้ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูล และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกๆ ท่านจนมีงานวิจัยที่สมบูรณ์

ที่สำคัญอย่างยิ่งขอขอบพระคุณคุณพ่อ นายพนิน บุตรจริยะ ที่คอยส่งเสริมและสนับสนุนกำลังใจและทุนทรัพย์ในการศึกษามาโดยตลอด และขอขอบพระคุณคุณแม่ พี่ๆ เพื่อนๆ ญาติ ทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจในการศึกษาในครั้งนี้

สุดาร์ตน์ บุตรจริยะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(10)
รายการภาพประกอบ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
คำถามในงานวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี	6
มาตรฐานการอาชีวศึกษา	12
สมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	16
การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์	18
ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้	24
อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	25
กรอบแนวคิดของงานวิจัย	34
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	35
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	35
ตัวแปรและการวัดตัวแปร	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย (ต่อ)	
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการศึกษา	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	67
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย	70
ประโยชน์และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย	74
ข้อจำกัดงานวิจัย	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	85
ภาคผนวก ข การประเมินค่า IOC	93
ภาคผนวก ค รายชื่อและที่อยู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา	98
ประวัติผู้วิจัย	100

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา สาขาการบัญชีที่สำเร็จการศึกษา ชั้นปีที่ 2	36
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N=146)	43
4.2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา	47
4.3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านหลักสูตร	48
4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการจัดการเรียนรู้	49
4.5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการวัดและประเมินผล	50
4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านครูผู้สอน	52
4.7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการสนับสนุนการเรียน	53
4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี	54

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค	55
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านทักษะวิชาชีพ	56
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	60
4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์	62
4.13	ผลการวิเคราะห์ค่า VIF	63
4.14	การวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	64
4.15	การสรุปสมมติฐาน	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา	13
2.2 กรอบแนวคิดของงานวิจัย	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของประเทศไทย ประชาชนต้องมีการปรับแนวทางในการดำเนินชีวิต ปรับระบบการทำงานเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในทุกด้าน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการปรับโครงสร้างประเทศไทย 4.0 จะเห็นได้ว่าส่วนสำคัญในการพัฒนาในทุกภาคส่วน คือ ด้านการศึกษาที่เข้าสู่ การศึกษา 4.0 จะเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และมีการปฏิรูปทางการศึกษาอย่างจริงจังซึ่ง เน้นเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเป็นองค์ความรู้ในการพัฒนาตนเอง การขับเคลื่อน ทางการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ สถาบันการศึกษาจำเป็นต้องผลิตและพัฒนา กำลังคน ด้านการทำงานที่ต้องมีทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะแรงงาน มีเจตคติในการทำงานที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่มีความเปลี่ยนแปลง มีการฝึกทักษะแรงงาน การสร้าง ศักยภาพใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการพัฒนาเหล่านี้เป็นความร่วมมือ ของภาครัฐและภาคเอกชนที่ได้มีการสนับสนุนงานวิจัย และพัฒนาเพื่อต่อยอดให้เกิดประโยชน์ใน ด้านต่าง ๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีและดิจิทัลเข้ามาพัฒนาการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อให้มี ประสิทธิภาพ (นิกร จันภิรม และคณะ, 2562)

การศึกษาได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุค 4.0 กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหน่วยงานหลักในการเข้ามาวางแผนพัฒนา สร้างความรู้ความเข้าใจ รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้แก่เยาวชนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต โดยมีการกำหนดพระราชบัญญัติ ระเบียบเกี่ยวกับการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อ กำหนดให้สถาบันการศึกษาได้จัดทำตามแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวส่งผลให้ภาคระดับอาชีวศึกษาเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญที่รัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์ โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ให้ความสำคัญ คือ การเพิ่มสัดส่วนของผู้เรียนที่จะศึกษาต่อในสายอาชีพให้มีสัดส่วนจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเข้ารับการศึกษาคือในระดับสาย อาชีวศึกษาซึ่งเป็นสายอาชีพที่มีความต้องการของตลาดแรงงาน เนื่องจากปัจจุบันมีการขาดแคลน แรงงานในสายอาชีพมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลง

ซึ่งจะเน้นในด้านการเรียนการสอนจากเนื้อหาเดิมที่มีจำนวนมากจึงมีการปรับลดเนื้อหาลงมาให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยมีการสอดแทรกเพิ่มความรู้ ฝึกรอบรบทักษะด้านวิชาชีพให้กับผู้เรียนมากขึ้นให้ผู้เรียนได้มีการลงมือปฏิบัติงานในสถานที่จริง สถานการณ์จริง อันเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นพื้นฐานในการออกมาปฏิบัติงานจริง และยังให้ความสำคัญในด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา โดยมีการกำหนดการสอบวัดคุณภาพในแต่ละระดับสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งมีระเบียบกฎกระทรวงที่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการศึกษาในทุกระดับชั้น (ประยูรค์ จันทร์ โอชา, 2559) รูปแบบการศึกษาในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาให้กับผู้เรียน ครูผู้สอนมีหน้าที่ใส่เนื้อหาความรู้เข้าไปให้กับผู้เรียน โดยครูผู้สอนบรรยายเนื้อหาและทฤษฎี และบังคับให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาเพื่อทำการสอบ ปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่ยุค 4.0 การจัดการศึกษาของประเทศควรมีการปรับแต่งให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education : OBE) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดการกระบวนการเรียนรู้ ปัจจุบันตามแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติมีการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์เข้ามามีการปรับปรุงวิธีการกระบวนการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยมากขึ้นเน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เพิ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติ

เมื่อก้าวเข้าสู่ยุค 4.0 มีการเปลี่ยนแปลงในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แม้แต่สาขาวิชาชีพบัญชีหนึ่งในสาขาที่อยู่ในหลักสูตรภาคระดับอาชีวศึกษาซึ่งอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่เข้ามามีภารกิจผลิต และพัฒนากำลังคนให้มีระดับฝีมือที่เน้นทักษะที่หลากหลาย รวมถึงสอดแทรกให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย และมีทักษะในด้านภาษามาใช้ในการสื่อสารในการทำงานได้จริง เพื่อพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ รองรับการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ปัจจัยข้างต้นจึงส่งผลกระทบต่อโดยตรงในส่วนของการผลิต และพัฒนาบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของตลาดงาน เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ จรรยาบรรณ และคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งในการพัฒนาในด้านการเรียน การสอน การฝึกอบรมและมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการผลิตและการพัฒนานักเรียน นักศึกษาในสาขาวิชาชีพ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติประเทศ ซึ่งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ผ่านมามีการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการทำงาน ปัจจัยด้านนี้สามารถบอกถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ประเทศไทยยังคงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นต้องมีการฝึกฝน อบรมเพิ่มความรู้ ความสามารถในการใช้งาน จึงบ่งบอกให้เห็นว่าการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาชีพบัญชีจะต้องมีการพัฒนาตนเอง

อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญหลักในการกำหนดหน้าที่หลักในการสร้างกระบวนการ ปรับปรุงเนื้อหา หลักสูตร รวมถึงวิธีการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การศึกษาวิชาชีพบัญชีทันต่อการแข่งขัน ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง มีความแม่นยำ และทันต่อเวลา (กอบแก้ว รัตนอุบล, 2561) การศึกษาและพัฒนาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีถือว่าเป็นกระบวนการหลักในการเพิ่มทักษะ พัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคคลส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะในการทำงานทางบัญชี สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด มาตรฐานบัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ประกอบการต้องการและคาดหวังให้ผู้ทำบัญชีได้มีความรู้ ความสามารถเชิงเทคนิค ทักษะทางวิชาชีพ จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี มีจำนวนทั้งหมด 8 ฉบับ มาตรฐานเหล่านี้เป็นตัววัดถึงศักยภาพในการประกอบวิชาชีพบัญชี (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาภาคอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อในระดับอาชีวศึกษาหนึ่งในกำลังพลหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการศึกษาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสมรรถนะนักศึกษาสาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพการบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมของบุคลากรสาขาการบัญชีในการพัฒนาทักษะ สมรรถนะ ศักยภาพ เพื่อการขับเคลื่อนและยกระดับฝีมือแรงงานให้มีความก้าวหน้า มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายตามคุณลักษณะที่องค์กรต้องการ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และเศรษฐกิจในปัจจุบัน

1.2 คำถามในงานวิจัย

1. สถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี มีการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ ในระดับใด
2. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี มีระดับสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพการบัญชี อยู่ในระดับใด
3. การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีหรือไม่ รูปแบบใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี
3. เพื่อทดสอบอิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบ และระดับการจัดการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาการบัญชี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรสาขาการบัญชีให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้
2. เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษา หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาสมรรถนะทางด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาการบัญชีให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ครูผู้สอน และการสนับสนุนการเรียนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะทางวิชาชีพบัญชี หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะและจริยธรรม ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีจะใช้ในการทำหน้าที่การทำงานตามระดับที่กำหนดไว้ในมาตรฐานขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานจริง (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)
2. มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี หมายถึง การกำหนดมาตรฐานของแนวทางวิธีการปฏิบัติที่ดีในการศึกษาและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีที่เหมาะสม

ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในการศึกษาและการพัฒนาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

3. สถาบันการอาชีวศึกษา (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551) สถาบันการอาชีวศึกษา หมายถึง สถาบันของรัฐที่จัดตั้งขึ้นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมในด้านวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี (ทล.บ.)

4. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาการบัญชี (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551) หมายถึง นักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในระดับอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพการบัญชีในสถานศึกษาที่ได้จัดตั้งขึ้นตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

5. การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education: OBE) หมายถึง การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ออกแบบกระบวนการเพื่อเปลี่ยนแปลงผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามหลักสำคัญของ OBE คือ ต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมด้วยผลการเรียนรู้ และผู้เรียนต้องประสบผลสำเร็จทุกคน (บัณฑิต ทิพากร, 2561)

6. การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) หมายถึง การทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียน นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2558)

7. การฝึกงานในสถานประกอบการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หมายถึง การเสริมสร้างประสบการณ์ในการประกอบอาชีพให้แก่ผู้เรียนในการฝึกงานในสถานประกอบการในหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน และแหล่งวิทยาการ ที่ให้ความร่วมมือในการฝึกงานของผู้เรียนกับสถานศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการสรุปผลและเป็นแนวทางในการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

2.1.1 มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ

2.1.2 สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

2.2 มาตรฐานการอาชีวศึกษา

2.2.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556

2.2.2 มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556

2.3 สมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

2.4 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์

2.5 ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้

2.6 อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

2.7 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

2.1 สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี หมายถึง ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ หรือความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศที่ผู้ประกอบวิชาชีพจำเป็นต้องมีแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค (IES2) ด้านทักษะทางวิชาชีพ (IES3) และด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ (IES4) หน่วยงานหรือองค์กรได้มีการนำข้อกำหนดและมาตรฐานเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี โดยสภาวิชาชีพบัญชีที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการวิชาชีพด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชีจัดทำข้อกำหนดกรอบการศึกษา เรียกว่า มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(International education standards: IES) สำหรับนักบัญชีหรือผู้ที่ประกอบวิชาชีพบัญชีได้มีการปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ

สภาวิชาชีพบัญชีได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการวิชาชีพด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชีมีทำหน้าที่ในการส่งเสริมความสามัคคี ความรู้ ความสามารถ มาตรฐานการประกอบวิชาชีพบัญชี เพื่อให้สอดคล้องกับ ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นตัวแทนในการประสานงานของผู้ประกอบวิชาชีพในการเสนอความคิดเห็นในการประกอบวิชาชีพบัญชีภายใต้กรอบของสภาวิชาชีพฯ โดยสภาวิชาชีพได้เห็นถึงความสำคัญด้านการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามสภาพแวดล้อมของธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องมีความตื่นตัวอยู่เสมอ รวมถึงต้องมีการฝึกอบรม พัฒนาทักษะวิชาชีพ พัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้สอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน โดยคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการศึกษาและเทคโนโลยีได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา (IES) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษารับรองปริญญาสำหรับผู้ที่จะศึกษาวิชาชีพบัญชี และประกอบวิชาชีพบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยสภาวิชาชีพได้ออกประกาศเกี่ยวกับการศึกษาจำนวนมี 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 การรับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ 75/2559 บังคับใช้สำหรับหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุง มีผลตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 จะเป็นการรับรองเฉพาะหลักสูตรของสถาบันการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ มีการครอบคลุมถึงความรู้ ความสามารถเชิงเทคนิค ทักษะทางวิชาชีพ ค่านิยม จริยธรรม และทัศนคติทางวิชาชีพ (สภาวิชาชีพบัญชี, 2559)

ฉบับที่ 2 กำหนดหลักเกณฑ์ของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ 73/2559 เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพบัญชี (สภาวิชาชีพบัญชี, 2559)

ฉบับที่ 3 การรับรองปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ของสถาบันการอาชีวศึกษา ประกาศสภาวิชาชีพบัญชีที่ 77/2559 ปัจจุบันสถาบันอาชีวศึกษาได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษารับปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) สภาวิชาชีพได้มีการรับรองคุณวุฒิการศึกษานี้ด้วย และยังมีการรับรองคุณวุฒิเทียบเท่าปริญญาตรีจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และมีข้อกำหนดของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะต้องผ่านการทดสอบจำนวน 6 วิชา ดังนี้ การบัญชีชั้นกลาง 1 การบัญชีชั้นกลาง 2 การบัญชีชั้นสูง 1 การบัญชีชั้นสูง 2 การบัญชีต้นทุน และการภาษีอากร (สภาวิชาชีพบัญชี, 2559)

การศึกษาวิชาชีพบัญชีได้อาศัยแนวคิดของสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants: IFAC) เป็นองค์กรที่มีการพัฒนาวิชาชีพบัญชีประเทศไทยได้นำการพัฒนามาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (International Education Accounting Standard for Professional Accountant: IES) (International Accounting Standard Board, 2008) ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น หัวข้อการศึกษาวิธีการสอน เทคนิคการสอน ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีไว้ในการศึกษาและพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชา วัฒนวิไล และจุฑามาน สิทธิผลวนิชกุล (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษา พบว่า ในด้านการศึกษาสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต้องมีการสร้างกระบวนการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ตามกรอบของมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ (IES) และสร้างความพร้อมให้กับนักศึกษาเตรียมพร้อมในการปฏิบัติงานในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงการพัฒนาประสิทธิภาพให้กับนักศึกษาให้มีคุณสมบัติเทียบเท่ากับบัญชีมืออาชีพ ซึ่งมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศเหล่านี้เป็นข้อกำหนดที่ควรปฏิบัติตามที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับและข้อกำหนด โดยได้มีการกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญที่ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

ฉบับที่ 1 ข้อกำหนดเพื่อเข้าสู่โปรแกรมการศึกษาทางวิชาชีพบัญชี กล่าวไว้ว่ามาตรฐานที่เป็นแนวทางของการจัดการหลักสูตรทางการศึกษาที่มีข้อกำหนดว่า นักบัญชีที่จะประกอบวิชาชีพจะต้องสำเร็จการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในสาขาการบัญชีจากสถาบันการศึกษาที่ทำการเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพบัญชี และมีการกำหนดวิธีการคัดเลือกเข้ารับการศึกษามีระบบ ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในวิชาชีพบัญชี รวมถึงมีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 2 การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก-ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค กล่าวไว้ว่านักบัญชีหรือผู้ที่จะประกอบวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องมีความรู้ทางวิชาชีพบัญชี โดยมีการกำหนดหลักสูตรการศึกษาทางวิชาชีพบัญชีไว้ 3 กลุ่ม คือ ความรู้ทางการบัญชีและการเงิน ความรู้ทางองค์กรและธุรกิจ และความรู้การใช้งานเทคโนโลยีระบบสารสนเทศ (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 3 การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก-ทักษะทางวิชาชีพ กล่าวไว้ว่าทักษะที่นักวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องมีทักษะทางวิชาชีพบัญชี ซึ่งประกอบด้วย 6 ทักษะ คือ ทักษะ

ทางปัญญา ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติ ทักษะคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่น ทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะในการจัดการองค์กร (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 4 ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ กล่าวไว้ว่าการที่นักวิชาชีพบัญชีต้องมีควบคู่ไปกับการประกอบวิชาชีพคือ การมีจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ เพื่อสร้างความมั่นใจว่า ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม คุณธรรม มีความเป็นอิสระในการทำงาน ความระมัดระวัง มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อนร่วมงาน และรักษาความลับขององค์กรได้ (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 5 ข้อกำหนดด้านประสบการณ์ทำงานจริง กล่าวไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีควรมีการสะสมประสบการณ์ในการทำงาน รวมถึงการลงมือปฏิบัติงานจริงเป็นระยะเวลาเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้ทางวิชาชีพและทักษะวิชาชีพจริง (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 6 การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก-การประเมินความรู้ ความสามารถ เยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ กล่าวไว้ว่าการวัดขีดความสามารถและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จะต้องผ่านการประเมินความรู้ ความสามารถ และทักษะทางวิชาชีพตามข้อกำหนดตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ประกอบวิชาชีพได้จริงและมีศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 7 การพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับโปรแกรมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง กล่าวไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องมีการพัฒนา เรียนรู้ และฝึกทักษะสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และตลอดชีวิต (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

ฉบับที่ 8 ข้อกำหนดสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชี กล่าวไว้ว่าเป็นข้อกำหนดของผู้สอบบัญชีที่ต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นนักบัญชีมืออาชีพ มีคุณสมบัติลักษณะตามที่มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศกำหนด เพื่อการประกอบวิชาชีพบัญชีที่มีคุณภาพ การบริการที่ดีและสมบูรณ์แบบ (มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี, 2552)

2.1.2 สมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

จากการศึกษามาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในประเทศไทย สภาวิชาชีพบัญชีมีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพบัญชี ให้มีความสอดคล้องกับ

มาตรฐานสากล สาขาวิชาชีพบัญชีมีการนำมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ (IES) ที่ได้กำหนดโดยสหพันธ์นักวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศ (IFAC) โดยมาตรฐานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีมีด้วยกัน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 2 ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ฉบับที่ 3 ทักษะทางวิชาชีพ และฉบับที่ 4 ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ซึ่งมาตรฐานทั้ง 3 ฉบับมีการวางแนวทางการศึกษาและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ในการนี้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพบัญชีจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบเพื่อวัดสมรรถนะของตนเอง

1. ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ซึ่งประกอบด้วย สารสำคัญไว้ทั้งหมด 33 ส่วน คือ ความรู้ทางการบัญชี การเงินและความรู้ที่เกี่ยวข้อง ความรู้ด้านองค์กรและธุรกิจ และความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจุบันการทำงานในวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีการเปิดเสรีในการทำงาน นักบัญชีต้องมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพบัญชีต้องมีการแสวงหาพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานให้มีผลสำเร็จ เนื่องจากมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง

ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ประภากร วีระสอน และคณะ (2559) ผู้ทำบัญชีต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานการบัญชีทางด้านความรู้ในวิชาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา เบิกบาน และคณะ (2561) พบว่า ความสำเร็จในการทำงานทางวิชาชีพบัญชีต้องมีการเรียนรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ มีความสามารถในด้านวิชาชีพบัญชีซึ่งมีผลกระทบเชิงบวกในความสำเร็จในการทำงาน นอกจากนี้ฐิติรัตน์ มิมาก และคณะ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของนักบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานงบการเงินขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพบัญชีที่นักบัญชีต้องมีความรู้ในมาตรฐานวิชาชีพส่งผลต่อคุณภาพของรายงานงบการเงิน สอดคล้องกับสุภาพร แจ่มศรี (2554) ผู้ทำบัญชีให้ความเห็นด้วยเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางการบัญชีอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านทักษะวิชาชีพ ส่วนผสมของทักษะที่บุคคลจะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องมีเพื่อให้มีคุณสมบัติ ประกอบด้วย 5 ประเภท คือ ทักษะทางปัญญา ทักษะทางวิชาการ เชิงปฏิบัติและหน้าที่ ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร และทักษะทางองค์กรและการจัดการธุรกิจ ทักษะถือเป็นส่วนหนึ่งของการวัดขีดความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี เพื่อแสดงให้เห็นถึงสมรรถนะของตนเอง ทักษะที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีได้ใช้ความรู้จากการทำการศึกษาไปได้อย่างประสบผลสำเร็จ มีการพัฒนาถึงทักษะที่จำเป็น

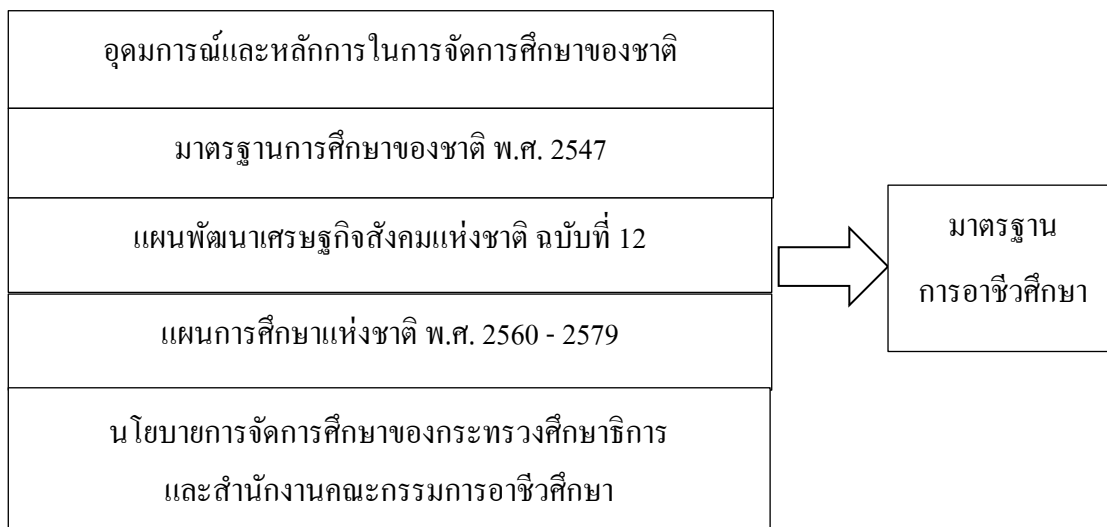
งานวิจัยของปริยากร ปรีโยทัย และสุภัทรธร ทวีจันทร์ (2560) พบว่า ทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชี 5 ด้าน คือ ทักษะทางปัญญา ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ทักษะทางปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการสื่อสาร และทักษะทางองค์การและการจัดการธุรกิจ การปฏิบัติงานด้านการเงินและการบัญชีเป็นงานที่ใช้ความละเอียดและความรอบคอบ ต้องมีความรับผิดชอบดูแลด้านการเงินให้ครบถ้วน ส่วนด้านบัญชีต้องทำตามระบบบัญชี ความพร้อมของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเพื่อให้งานสำเร็จในการประกอบวิชาชีพจะต้องมีทักษะทางวิชาชีพในด้านต่าง ๆ ภัทรลดา พุทธสวัสดิ์ (2559) พบว่า ระดับความพร้อมด้านทักษะทางวิชาชีพตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (IES3) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี นักบัญชีต้องมีความรู้ ทักษะการสื่อสาร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องพัฒนาการเรียนรู้และด้านการปฏิบัติงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่น และการจัดการงานและพัฒนางาน เบญญาภา ยืนยง และฐิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์ (2560) ที่พบว่า สมรรถนะบัญชีของนักบัญชีในงานราชการทั้ง 5 ด้าน คือ ทักษะทางปัญญา ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่งาน ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร และทักษะทางการบริหารองค์กรและการจัดการธุรกิจมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงาน Kavanagha and Drennan (2008) (อ้างถึงในพงศศิริภพ ทองศิริวิสุเรศ, 2555) ผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาเข้าใจว่าทักษะที่นายจ้างต้องการ คือ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการวิเคราะห์ความเป็นมืออาชีพ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงานเป็นทีม นายจ้างมีความคาดหวังให้นักบัญชีมีความรู้เบื้องต้นเป็นอย่างดี มีทักษะในการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Kavanagh (2008) (อ้างถึงในพงศศิริภพ ทองศิริวิสุเรศ, 2555) พบว่า ทักษะที่นายจ้างคาดหวังต่อบัณฑิตสาขาการบัญชี คือ ด้านการสื่อสาร การวิเคราะห์และบัณฑิตต้องมีทักษะในการทำงานเป็นทีม รวมถึงบัณฑิตต้องมีความรู้ทางการบัญชีในขั้นพื้นฐานและมีทักษะการวิเคราะห์การปฏิบัติงาน และยังพบ งานวิจัยของ Meagher (2011) (อ้างถึงในวิภาพร ทิมบำรุง, 2558) ในระยะเวลา 5 ปีของ คุณลักษณะของนักบัญชีทักษะที่มีความสำคัญของนักบัญชีในเกาะไอร์แลนด์ในการทำงาน คือ ทักษะการติดต่อสื่อสาร การทำงานร่วมกันเป็นทีม และมีการจัดการระบบของสารสนเทศในการตัดสินใจ เพื่อให้คำปรึกษา

3. ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ อธิบายถึงเรื่องค่านิยมทางวิชาชีพ จรรยาบรรณและทัศนคติระหว่างโปรแกรมการศึกษาถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี จะสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม และมีวัตถุประสงค์ ดังนี้อย่างน้อยควรประกอบด้วย เรื่องต่อไปนี้ ลักษณะจรรยาบรรณ ความแตกต่างของจรรยาบรรณที่เน้นกฎเกณฑ์รายละเอียดที่เน้นแม่บท การปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ ความประพฤติเชิงผู้

ประกอบวิชาชีพบัญชี ความเป็นอิสระ ความระมัดระวังสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ จรรยาบรรณ และวิชาชีพกฎหมาย จรรยาบรรณที่สัมพันธ์กับธุรกิจและบริษัทภิบาล และจรรยาบรรณและผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละบุคคล สิ่งสำคัญนอกเหนือจากความรู้ และทักษะที่นักบัญชีหรือผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจำเป็นต้องมีควบคู่กันกับการทำงานหลักๆ คือ จริยธรรมที่ต้องปฏิบัติในหน้าที่ของตนเองตามมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี หรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชี ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบวิชาชีพ ณิชชา อาแล และฐิตาภรณ์ สีนจรรยาภรณ์ (2560) พบว่า การปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณทางวิชาชีพทางบัญชีส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการรักษาความลับในองค์กรและงานวิจัยของวลัยลักษณ์ สุวรรณวัลย์กร และมนวิกา ผดุงสิทธิ์ (2556) ได้ทำการศึกษาระดับความสำคัญของทักษะต่าง ๆ และความรู้ความสามารถในวิชาชีพบัญชี พบว่า การมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณสมบัติที่คาดหวังให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีมากที่สุด รองลงมา คือ การมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และต้องมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทั้งด้านบัญชีที่รับผิดชอบและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ให้เป็น การมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาด้านการบัญชีการเงินและการรายงานทางการเงิน รวมทั้งสามารถตรวจสอบและการป้องกันการทุจริตได้

2.2 มาตรฐานการอาชีวศึกษา

กรอบแนวคิดการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเพื่อทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ อุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาของชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา โดยมีกรอบแนวคิดในการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา

2.2.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2556) ว่าด้วยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในแต่ละระดับเพื่อเป็นแนวในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ในการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาซึ่งจะประกอบด้วย ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับประเภทสาขาจะต้องมีวิชาที่ครอบคลุมตามที่กำหนด 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ คณะกรรมการการอาชีวศึกษาใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติเป็นหลักในการกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพแต่ละระดับตามหลักประกาศกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร โดยต้องดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนด ซึ่งการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำหรับหลักสูตรเดิมที่มีการเปิดสอนอยู่แล้ว และต้องปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ภายใน 3 ปี นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีการเผยแพร่หลักสูตรแต่ละระดับและสาขาวิชาที่ดำเนินการ รวมถึงมีการกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2.2.2 มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2556 ฉบับนี้กำหนดเพื่อจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะของสาขาวิชานั้น ๆ โดยมีการมุ่งเน้นไปยังการผลิตให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะฝีมือแรงงานตามสายอาชีพที่ผู้เรียนได้ทำการเรียนอยู่ รวมไปถึงการที่ผู้เรียนจะต้องมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสมกับการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีการกำหนดการศึกษาที่ครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนี้มีทั้งในระบบ และระบบทวิภาคีที่ใช้เวลา 2 ปีการศึกษาที่เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นมาตรฐานที่ออกมาแทนกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 โดยมีการยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ขึ้นมากำหนดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวมไปถึงการฝึกอบรมวิชาชีพมาตรฐานการอาชีวศึกษาจะประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้ที่ศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้เกิดความรู้ ความสามารถ มีทักษะวิชาชีพ และทำการประยุกต์ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาในแต่ละระดับ รวมถึงสอดคล้องให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ ที่จะต้องทำการประเมิน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพตนเองตามหลักทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่เป็นไปตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิชาชีพที่ผู้เรียนทำการศึกษาโดยจะเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและข้อเท็จจริง ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับสาขาวิชานั้น ๆ

1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ในทักษะวิชาชีพที่มีความจำเป็นในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับที่ต้องนำ

มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในสาขางานจริง และมีการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์จะต้องปฏิบัติไปตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ เคารพกฎหมาย สิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย และมีจิตสำนึกรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีเกณฑ์การประเมินประกอบด้วย ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษาสถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะจะต้องมีความสอดคล้องกับสถานประกอบการ ตลาดแรงงานในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดวิชาใหม่ที่สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันให้ก้าวทันต่อความต้องการของสถานประกอบการด้วย

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาสถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางด้านวิชาการในสาขาอาชีพนั้น ๆ จัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและหลักสูตร มีการส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแลให้ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์

2.3 ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณ ของสถานศึกษาที่มีอยู่พร้อมใช้งานอย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับ ดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้สถานศึกษาร่วมมือกับชุมชนองค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย มีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้สถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือ กับชุมชน องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทั้งในประเทศหรือต่างประเทศต้องมีการจัดทำกระบวนการเรียนรู้ บริการทางวิชาชีพ โดยนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาพัฒนาผู้เรียน ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัยสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์งานวิจัย เพื่อสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ สามารถเผยแพร่สู่ชุมชน และสังคม

2.3 สมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมภายในประเทศ หากการพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยไม่เดินไปตามแผนงานเป้าหมายการผลิตกำลังคน รวมถึงทางด้านเทคโนโลยีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขีดความจำกัด ความสามารถในการแข่งขัน กับนานาประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการกำหนดแผนงาน แนวทาง นโยบายในการจัดการศึกษา ในทุกระดับให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเน้นการปฏิรูปทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความถนัดของตนเอง ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มีการส่งเสริมขับเคลื่อนกำลังคนหนึ่งในแผนงานพัฒนากำลังคนที่ภาครัฐ ได้ให้ความสำคัญ คือ ระดับอาชีวศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่เข้ามาพัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรการเรียนการสอน การจัดการศึกษา รวมถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในแต่ละระดับ สามารถผลิตผู้ที่สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยมีการกำหนดคุณภาพของผู้สำเร็จ การศึกษาตามคุณวุฒิประเภทวิชาชีพและสาขาวิชารวมถึงมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของสาขาการบัญชี ที่ต้องครอบคลุมอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ สนใจใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่ให้ผู้เรียนมีความเสียสละ ความซื่อสัตย์ สุจริต การมีจิตสำนึกและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

2. ด้านสมรรถนะแกนกลาง ประกอบด้วย

- 2.1 ด้านความรู้ ได้แก่ หลักการใช้ภาษาและเทคโนโลยี หลักการใช้เหตุผล การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา หลักการดำรงตนและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และการปรับตัว ในการดำเนินชีวิตในสัง

2.2 ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารและการเรียนรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและการจัดการ ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิต

2.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่ การสื่อสาร โดยการใช้ภาษาไทย รวมถึงภาษาต่างประเทศและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาสายงานอาชีพ ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา และพัฒนาบุคลิกภาพสุขอนามัยและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับสายอาชีพ

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ประกอบด้วย

3.1 ด้านความรู้ ได้แก่ การใช้ทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึก หลักการคิดวิเคราะห์ วางแผน ตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา การประสานงาน ข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และหลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2 ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะการเลือกและประยุกต์ใช้วิธีการ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฏิบัติวิชาชีพ การคิด วิเคราะห์และแก้ไขปัญหา วางแผนการ การบริหารจัดการ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์

3.3 ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่ การวางแผน ดำเนินงานตามแผนหลักการและกระบวนการ ปฏิบัติงานอาชีพตามหลักการและแบบแผนที่ได้กำหนดไว้ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เข้ากับสายงานอาชีพ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบัญชีในประเทศไทยสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คือ พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 ที่เกี่ยวข้องกับผู้ทำบัญชี โดยมีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับข้อกำหนดในการจัดทำบัญชี หน้าที่ความรับผิดชอบ และคุณสมบัติของผู้ทำบัญชี ผู้มีอำนาจในการตรวจสอบ และกำหนดบทลงโทษ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (พระราชบัญญัติการบัญชี, 2543)

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยและกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร

- การกำหนดให้ผู้ทำบัญชีต้องรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของธุรกิจ โดยแบ่งแยกออกเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างผู้ทำบัญชีและผู้ที่มีหน้าที่จัดทำบัญชีไว้อย่างชัดเจน

- อธิบดีมีอำนาจกำหนดคุณสมบัติและเงื่อนไขของผู้ทำบัญชีรวมทั้งข้อยกเว้นให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือผู้ทำบัญชีไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

- การกำหนดในเรื่องงบการเงินของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนนั้นที่มีทุนสินทรัพย์หรือรายได้ที่ไม่เกินกำหนดไม่ต้องได้รับการตรวจรับรองโดยผู้สอบบัญชี
- ลดภาระของธุรกิจในการจัดเก็บเอกสารประกอบการบัญชีจาก 10 ปี เป็น 5 ปี
- ปรับปรุงถึงข้อกำหนดต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกับระบบการจัดทำบัญชีด้วยระบบคอมพิวเตอร์
- ปรับปรุงข้อกำหนดบทลงโทษให้มีความเหมาะสม ครอบคลุมถึงผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ทำบัญชี และผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง

สำหรับกฎหมายพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มีรายละเอียดเกี่ยวกับการทำบัญชีที่ผู้ทำบัญชี หรือผู้จัดทำบัญชีต้องปฏิบัติตามมีแนวปฏิบัติที่มีความชัดเจน ตามหลักการ คุณสมบัติ และข้อกำหนดที่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสามารถเป็นผู้ทำบัญชีได้ และนักศึกษาต้องมีสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามหลักมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ (IES) ที่ทำการรับรองปริญญาสำหรับผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาวิชาชีพบัญชีให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล การเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้มีความสอดคล้องกับตลาดแรงงานอุตสาหกรรมเจริญกุล (2561) พบว่า สมรรถนะของพนักงานบัญชีด้านทักษะทางวิชาชีพ มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

2.4 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์

การศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นเนื้อหาให้กับผู้เรียน (Input-based Education) ครูผู้สอนใส่เนื้อหาความรู้ (Input) เข้าไปให้กับผู้เรียนที่คิดว่าผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เข้าไปโดยใช้วิธีการบรรยายให้กับผู้เรียนได้รับฟัง และบังคับให้ผู้เรียนนั้นจำด้วยการสอบ การเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษาประเทศไทยเป็นการเรียนรู้จากการบรรยาย โดยมีครูหรืออาจารย์เป็นศูนย์กลางของการศึกษา (Teacher-centered) การศึกษาเช่นนี้มุ่งเพียงแต่การจำ ไม่มีการมุ่งเน้นที่ในการคิด เพราะหากว่านักเรียนนักศึกษาได้คิดแล้ว แต่ไม่เหมือนอาจารย์และตอบข้อสอบต่างจากที่อาจารย์สอนนั้นก็แปลว่าจะไม่สามารถได้คะแนนในการสอบได้ การศึกษาไทยจึงไม่ได้มุ่งผลลัพธ์ แต่เป็นการมุ่งเน้นใส่ความรู้ให้กับนักเรียนนักศึกษา โดยที่มีครูและอาจารย์เป็นศูนย์กลางในการเรียน การแก้ปัญหาการศึกษาของไทยจะต้องเปลี่ยนแปลงจากการศึกษาแบบมุ่งการใส่ความรู้ (Input-based Education) ให้กลายเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education)

การจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และอาจารย์เป็นผู้จัดการกระบวนการในการเรียนรู้เป็นการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะของรูปแบบในอนาคต ในปัจจุบันตามแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติมีเป้าหมายให้จัดการศึกษาแบบ (Outcome-based Education) แต่ในสถานศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่ของไทยยังเป็นแบบ Content-based education ที่เป็นการวัดผลเพื่อประเมินผลความรู้ที่ผู้เรียนได้รับด้วยการสอบข้อเขียนเป็นหลัก แม้ว่าหลักสูตรบางหลักสูตรในปัจจุบัน มีการปรับปรุงในกระบวนการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เพิ่มการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปเพื่อเสริมการเรียนรู้ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงตามแผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติ จึงเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำความเข้าใจ สื่อสารและสามารถถ่ายทอดแนวทางการปฏิบัติการแบบ Outcome-based Education โดยปัจจัยที่สำคัญเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ คือ การเข้ามาปฏิรูปหลักการวัดและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามแบบ Learning Outcomes เมื่อมีการผ่านกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาหรือหลักสูตร โดยวิธีการวัดผลต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาหรือหลักสูตรนั้น (บัณฑิตทิพากร, 2561)

การจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education)

การศึกษาเชิงผลลัพธ์ หรือเรียกว่า OBE ที่เน้นถึงการออกแบบถึงกระบวนการ เพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียน หลักการสำคัญของ OBE คือ การกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และผู้เรียนที่กระทำต้องได้รับผลสำเร็จ

การศึกษาและออกแบบหลักสูตรตามแนวคิด Outcome-based Education มีกระบวนการ 4 กระบวนการ ดังนี้

1. กระบวนการ Validation เป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ในระดับหลักสูตร
2. กระบวนการออกแบบหลักสูตร เป็นขั้นพื้นฐานผลการเรียนรู้ แต่ไม่ใช่เนื้อหาในการสอน
3. กระบวนการออกแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นแนวสร้างสรรค์ระหว่างผลลัพธ์ การวัดผลและการสอนกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. กระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน เปรียบเทียบกับผลการเรียนรู้ที่ได้คาดหวังกับผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการป้อนกลับแสดง

ให้เห็นถึงการพัฒนาด้านคุณภาพอย่างต่อเนื่องและถือเป็นหลักประกันคุณภาพที่อยู่ในระบบ ส่งผลให้ระบบงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ต้องประกอบกันอย่างชัดเจนที่ได้จากหลักสูตรเฉพาะเจาะจงกับความสัมพันธ์ที่ชัดเจนในระหว่างการทำกิจกรรม ดำเนินงานทุกประสบการณ์เรียนรู้และผลลัพธ์สุดท้าย โดยครูผู้สอนมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้ามาเป็นผู้ฝึกหรือผู้ช่วยให้ผู้เรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนในแต่ละคนเป็นไปอย่างผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้มากกว่าการพยายามส่งผ่านทางความรู้ ความรู้สึก ทักษะ ทักษะ รวมถึงทักษะ แต่แนวคิด Outcome-based เป็นการเตรียมผู้เรียนสำหรับอนาคตและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

หลักการของการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์

หลักการพื้นฐานของ “การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์” (Outcome-based Education) (วนิษา พิงชมภู, 2559)

1. การศึกษาที่มุ่ง “ผลลัพธ์” ไม่ใช่การศึกษาที่มุ่งเน้นการใส่ความรู้ (Input based Education) ก่อนอื่นผู้สอนจะต้องตั้ง ผลลัพธ์ ที่ผู้เรียนควรจะได้รับหรือควรจะเป็นหลักการดำเนินการเสร็จสิ้นภารกิจการเรียนรู้แล้ว จากนั้นจึงออกแบบ “กิจกรรมการเรียนรู้” เพื่อมุ่งเน้นไปสู่ผลลัพธ์ ขณะที่การศึกษาที่มุ่งเน้นการใส่ความรู้คู่กับการเรียนรู้โดยการฟังการบรรยายส่วนการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์จึงต้องคู่กันกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ (Activity-based Learning)
2. ผู้ที่จะเข้ามาพัฒนาผู้เรียนไม่ใช่แค่ผู้สอน แต่เป็นตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นวิทยากรกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ได้คิด และเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนจึงเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้
3. การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นแนวระนาบไม่ใช่แนวตั้งที่ผู้สอนมีแค่อำนาจผูกขาดความรู้ โดยผู้เรียนมีหน้าที่ต้องจดจำทำตามผู้สอน การเรียนการสอนแบบแนวระนาบ ผู้สอนจะเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะเรียนรู้จากผู้เรียนด้วยกันเอง
4. การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไม่ใช่วิธีการเรียนรู้โดยการฟังบรรยาย แต่ต้องใช้วิธีการเรียนรู้ในการนำกิจกรรมเข้ามาและให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ การเรียนรู้จากสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (Problem-based Learning) การเรียนรู้โดยการทำโครงการ (Project-based Learning) และการเรียนรู้โดยการบริการสังคม (Service Learning)
5. การสรุปบทเรียนให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจะต้องมีการประเมินผล คือ ผลลัพธ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิด

การพัฒนาตนเอง และทำให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบถึงวิธีการใช้นั้นได้ผลหรือไม่ ถ้าไม่ได้ผล หรือได้ผลน้อย ก็ต้องปรับวิธีการเพื่อให้ได้ผลที่มากขึ้นในครั้งต่อไป

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาชั้นนำในประเทศไทยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในกระบวนการวิชา โดยกำหนดเป้าหมาย หลักสูตร ที่ควรออกแบบการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยการจัดทำตามแนวทางการศึกษาเชิงผลลัพธ์ (Outcome-based Education: OBE) หรือกระบวนการ ซึ่งหมายถึง หลักการคิดซึ่งใช้พัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมการเรียนที่มีความเกี่ยวข้องด้วย Alignment หมายถึง ลำดับขั้นกิจกรรมการเรียน การสอน และการประเมินผลของผู้เรียนซึ่งจะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามหลักสูตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ผลของการเรียนรู้ (Learning Outcomes) และ วัตถุประสงค์ (Objective) หรือ เฉพาะผลการเรียนรู้
2. วิธีการวัดผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Assessment Method)
3. ศาสตร์การสอน (Pedagogy) และกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) หรือการดำเนินการเรียนการสอน (Teaching/Learning Approaches)

ปัจจัยเหล่านี้จะต้องออกแบบให้มีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถประเมินผลได้ โดยเฉพาะการกำหนดการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักมีความสำคัญของระบบนี้ เนื่องจากการเรียนรู้เป็นรูปของนามธรรมและเกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเองและสามารถวัดผลได้ยาก ดังนั้นการเขียนผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนปฏิบัติและวัดได้ จะทำการจัดการเรียนรู้เชิงผลลัพธ์อย่างมีคุณภาพสูงขึ้น โดยเฉพาะในมุมมองของผู้เรียน ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผู้สอนมีการคาดหวังให้ผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้ ทำอะไรเป็น เมื่อมีการจบบทเรียนในแต่ละครั้ง การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (Quality Learning) ของผู้เรียน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนต่อยอดในระดับที่สูงขึ้น โดยผู้เรียนควรได้รับทักษะ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ มีทักษะในการค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ และทำการสังเคราะห์เนื้อหาที่เรียนได้ ยังสามารถเลือกวิธีการเรียนอย่างมีความเข้าใจได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม
2. สามารถอธิบายความรู้เดิมที่ผ่านมาได้ โดยมีการอาศัยการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจมากกว่าการจดจำ
3. ความพร้อมที่จะเรียน หรือรับรู้ความแปลกใหม่ สิ่งใหม่ๆ รู้จักการประสานความรู้เดิมและความรู้ใหม่เพื่อประยุกต์ใช้ได้

4. สามารถสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ ได้จากการเรียนรู้จากประสบการณ์ และความรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียน และพัฒนาเป็นมุมมองใหม่
5. ใช้ความรู้ที่มีในการแก้ไขปัญหา
6. ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้ และสนับสนุนคำอธิบายของตัวเองด้วยการให้เหตุผลที่มีความชัดเจน
7. มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และมีความใฝ่รู้ในระยะยาว

สรุปหลักความสำคัญการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์

โดยกรอบการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลของผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ปกครอง ผู้เรียนหรือภาคอุตสาหกรรมผู้ประกอบการ เพื่อนำมาวางแผนในการเรียนรู้ระดับในรายวิชาให้เป็นที่ไปในแนวทางเดียวกันมีพันธกิจและวิสัยทัศน์ในระดับสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาจะเป็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นตัวชี้วัดในด้านสมรรถนะและแผนที่ยของหลักสูตรในระดับหลักสูตรที่เป็นตัวสะท้อนในรายวิชา คือ ผลลัพธ์การเรียนรู้และนำมาซึ่งวิธีการวัดและประเมินผล เมื่อได้ผลลัพธ์การเรียนรู้จะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงว่าอะไรที่ควรเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงรอบถัดไป เช่น การวางแผนในรายวิชาดูในเรื่องแผนการสอน เทคนิคการสอน กิจกรรมการสอนและวิธีการวัดและประเมินผล ในการทวนสอบเป็นการเทียบกับผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่คาดหวังกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับรายวิชา ระดับหลักสูตร และระดับสถานศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการป้อนกลับข้อมูลในการพัฒนาถึงคุณภาพ

การประเมินตามผลลัพธ์การเรียนรู้สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้ คือ ด้านปัญญา ทักษะ และเจตคติ ในการออกแบบกิจกรรมการสอนที่ให้มีผลสัมฤทธิ์นั้นควรย้าให้เห็นถึงความเชื่อมโยงในกิจกรรมและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่พึงประสงค์ จะช่วยให้เกิดรูปแบบในการวัดและประเมินผลที่เป็นเชิงประจักษ์อันนำไปสู่การสร้างเกณฑ์การประเมินที่ออกมาในรูปแบบของระดับคะแนนที่จะสามารถแบ่งแผนผู้เรียนออกเป็นระดับความสามารถในแต่ละกิจกรรมได้อย่างเพียงพอและเที่ยงตรง ในด้านการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบหรือที่เรียกว่าเทคนิคการสอนที่เน้นเป็น Active Learning เทคนิคการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันออกไปตามสาขาของแต่ละวิชาชีพนั้น ๆ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2561)

การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ในสาขาการบัญชี

ในประเทศไทยสภาวิชาชีพบัญชีได้นำแนวทางของ IES ที่กำหนดเป็นแนวทางทางการศึกษาและฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพได้นำไปปฏิบัติให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพและสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศมีหลักเกณฑ์ในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถเป็นคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี โดยเริ่มตั้งแต่หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้ที่จบการศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับหลักสูตรการศึกษาวิชาการบัญชี ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพที่ผู้ผ่านการคัดเลือกจำเป็นต้องมี และทักษะทางวิชาชีพที่ต้องฝึกปฏิบัติ รวมถึงการมีค่านิยม จริยธรรม และทัศนคติทางวิชาชีพให้แก่ผู้นักศึกษา เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีที่มีคุณภาพ ซึ่งมาตรฐานที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการกำหนดหลักเกณฑ์ขอบเขต และผลลัพธ์ในการดำเนินงานเมื่อผู้ที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี เพื่อเข้าไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษาและแนวทางในการนำมาตรฐานสู่การปฏิบัติได้มีการนำร่างมาตรฐานการศึกษาของชาติขึ้นมาเพื่อกำหนดผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ต้องการ เพื่อใช้เป็นกรอบของผลลัพธ์ที่เป็นคุณลักษณะทั้งในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้บทบาทการเป็นผู้ร่วมสร้างความมั่นคง ความมั่งคั่ง และการเป็นพลเมืองไทยที่สามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่ประเทศได้ การกำหนดผลลัพธ์ทางการศึกษาในรูปแบบคุณลักษณะของคนไทย 4.0 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำมาตรฐานการศึกษาขั้นต่ำในแต่ละระดับและแต่ละประเภท มาตรฐานด้านผลลัพธ์ผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 3 ฉบับ คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค (IES2) ด้านทักษะทางวิชาชีพ (IES3) และด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ (IES4) แนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิต พัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการและความจำเป็นของประเทศ มีการออกแบบหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนทุกหลักสูตรต้องมีการกำหนดผลลัพธ์ของการเรียนรู้จะต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ตามวิสัยทัศน์และจุดเน้นของหลักสูตร การจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้แบบมีความยืดหยุ่นและให้มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันที่มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ คือ ยุคดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับหลักสูตรในการดำเนินงาน มีการประกันคุณภาพทางการศึกษาในทุกๆระดับที่เกี่ยวข้อง มีการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร สร้างสรรค์นวัตกรรมที่สามารถแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนในยุคปัจจุบัน หลักสูตรจะต้องมีการติดตามและประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน มีการรายงานผลการดำเนินการที่เป็นไปตามผลลัพธ์ที่ได้กำหนดไว้

2.5 ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ (Bloom's Taxonomy)

ทฤษฎีการเรียนรู้ Bloom's Taxonomy ได้กล่าวไว้ว่า การจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎี แบ่งได้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor/Skill Domain) (รัฐพล ระดับเวทย์, 2560)

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมทางด้านสมอง หรือพฤติกรรมเกี่ยวกับ ความคิด สติปัญญา ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ประกอบด้วย 6 ระดับ ได้แก่

1.1 ความรู้ (Knowledge) ความสามารถในการจดจำ จำแนกประสบการณ์ต่าง ๆ และระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ได้ถูกต้องและแม่นยำ

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) ความสามารถที่บ่งบอกถึงใจความสำคัญของเรื่องราว โดยการแปลความถึงหลัก ติความและสรุปใจความมีสาระสำคัญได้

1.3 การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) ความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่าง ๆ ของการเรียนรู้ในเรื่องที่ได้รู้มา นำไปใช้แก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ได้

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นสัดส่วนย่อย ๆ ได้อย่างชัดเจน

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) ความสามารถในการผสมผสาน รายละเอียดส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันได้ โดยปรับปรุงเรื่องราวในอดีตให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น

1.6 การประเมินค่า (Evaluation) ความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินใจถึงกระทำในสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป สามารถประเมินค่าเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้ได้

2. จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมทางด้านจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึกทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมทางด้านจิตพิสัยนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสม รวมถึงสอดแทรกสิ่งที่ดีงามในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ได้ ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนองเกิดค่านิยม การจัดระบบ และบุคลิกภาพ

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมทางด้านกล้ามเนื้อประสาท ที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว มีความชำนาญงานที่ปฏิบัติ ซึ่ง

แสดงออกมาโดยตรง มีเวลาและคุณภาพของงานที่เป็นตัวชี้ถึงระดับของทักษะ ซึ่งประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้ การรับรู้ การกระทำตามแบบ การค้นหาความถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากที่ตัดสินใจ และการกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

สรุปได้ว่า ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีพื้นฐานของการเรียนรู้ แต่ทุกคนจะมีพื้นฐานในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน หรือมีความแตกต่างกัน บางคนเจอสิ่งที่มีความแตกต่างกันจากคนอื่นก็จะเกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ต่าง แต่หากผู้เรียนมีพื้นฐานในการเรียนรู้ที่มีความคล้ายคลึงกันทำให้การนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์คล้ายๆกัน ผลของการเรียนรู้ในกลุ่มนี้จะมีความคล้ายกัน การที่ผู้เรียนจะเรียนให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องมีความอยากรู้ อยากเห็น เรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา และผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถ เข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วย เมื่อเกิดความเข้าใจแล้วต้องนำมาวิเคราะห์ก่อนจึงนำไปสู่ผลในการประเมินค่า จากทฤษฎีดังกล่าวเห็นได้ว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ได้นั้น ต้องประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และทางด้านจิตใจ สิ่งเหล่านี้ต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกัน จึงจะเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.6 อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

การวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน ด้านการสนับสนุนการเรียนและด้านการฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่จะเข้าสู่การปฏิบัติงาน สถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาควรดำเนินการออกแบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนานักศึกษาออกมาประกอบอาชีพ ปรับวิชาเน้นการปฏิบัติงานมากกว่าเนื้อหา ทฤษฎี แต่ควรเพิ่มการลงมือปฏิบัติงานหรือรายวิชาที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในสถานประกอบการให้รองรับกับการทำงานได้ เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์จากสถานศึกษา นักศึกษาจำเป็นต้องมีการทดสอบทางด้านการศึกษาในระดับชาติด้านอาชีวศึกษา เพื่อทำการวัดความรู้และความคิดของนักเรียนตามหลักสูตร

จากการศึกษางานวิจัยวรรณคดี สุทธิธรรม (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอนาคต การศึกษาไทยในบริบทไทยแลนด์ 4.0 ตามมุมมองของอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผลการศึกษา พบว่า เนื้อหาหลักสูตรที่ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางออกในการแก้ปัญหาสำหรับระดับอาชีวศึกษาที่รัฐบาล ส่งเสริมเพิ่มจำนวนผู้เรียนเพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่เป็นกำลังสำคัญในการดำเนินงาน พาสนา จุรัตน์ (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0 พบว่า โครงสร้างในการผลิตบุคลากรนั้น คือ การศึกษาที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งดำเนินการปฏิรูป การศึกษาให้กับผู้เรียน เพื่อให้สามารถก้าวสู่การศึกษา 4.0 สิ่งสำคัญในการพัฒนาต้องมีการปรับปรุง หลักสูตร ปรับปรุงตำราเรียนให้ทันสมัย ครูผู้สอนเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงตาม ความถนัดในสถานการณ์จริง สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกการแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นจริงได้ นพพร จันทรนาชู และทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทาง การพัฒนาทักษะวิชาชีพของนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้ประเทศไทย 4.0 พบว่า ด้านหลักสูตรและวิธีการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะวิชาชีพของนักศึกษา และเบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี คือ ปัจจัยด้านหลักสูตรต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมและความต้องการของสถานประกอบการในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม ปัจจุบันหลักสูตร ต้องมีเนื้อหา สาระสำคัญ โครงสร้างหลักสูตรที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้มีความสอดคล้อง และทันต่อการเปลี่ยนแปลง สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ประเภทวิชาชีพ ระดับศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษา พบว่า หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทพณิชยกรรม ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนด้านการพัฒนาความรู้ มีทักษะและ เจตคติ โครงสร้างเวลาเรียน และโครงสร้างรายวิชาที่หลักสูตรเน้นไปทางการประกอบอาชีพ

สมมติฐานที่ 1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร ส่งผลต่อ สมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 1.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อ สมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา

สมมติฐาน 1.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อ สมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 1.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อ สมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)

2. ด้านการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในขั้นพื้นฐานของผู้เรียนการที่ผู้เรียนจะมีคุณภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัดหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องมีองค์ความรู้ ความเข้าใจที่เป็นตัวกำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียน สมรรถนะของผู้เรียนเป็นสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยหลักการที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้ที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างตัวบุคคล จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านสมอง และต้องมีการเน้นคุณธรรมจริยธรรม ที่ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนที่จำเป็นในการเตรียมตัวให้ผู้เรียนเข้าสู่โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเรียนแบบการบูรณาการ การสร้างองค์ความรู้ การคิด สังคม การเผชิญหน้ากับสถานการณ์และเกิดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องมีการพัฒนาควบคู่ไป คือ การใช้สื่อการเรียนการสอน มีการพัฒนา ปรับปรุงการใช้แหล่งเรียนรู้ และมีการวัดและประเมินผลในรูปแบบที่หลากหลายควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

จากการศึกษางานวิจัยรัตนารักษ์ ประวีติวัชร (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสร้างเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียนพร้อมก้าวสู่โลกกว้างของสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมปรับเปลี่ยนไปสู่รูปแบบใหม่ๆ ที่ต้องกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ภายใต้สังคมแห่งปัญญา การเรียนรู้ และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง อภิชา อินสุวรรณ และคณะ (2561) พบว่า การทบทวนแนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะเฉพาะผู้เรียนแต่ละบุคคล ช่วงวัยที่แตกต่างกันให้มีความสมบูรณ์ในทุกด้าน มุ่งเน้นที่จะพัฒนาทักษะความรู้แบบเชิงลึก ฝึกความเชี่ยวชาญชำนาญการให้ความสำคัญกับทักษะด้านเทคโนโลยี ฝึกการเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ โดยนำเอาเทคโนโลยีมาทำการประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เพื่อจะเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การศึกษายุคดิจิทัลนั้นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศให้ไปสู่ความสำเร็จในด้านการศึกษา เพ็ญจันทร์ สิทธิเขต (2560) พบว่า การจัดการเรียนรู้ต้องปรับครูผู้สอน และผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างนวัตกรรมได้ การจัดการเรียนรู้ในยุค 4.0 การจัดการศึกษาควรฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้รอบตัวไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง ฝึกการใช้ทักษะด้านเทคโนโลยีในการทำงาน สร้างจินตนาการที่มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ สามารถคิดวิเคราะห์ บูรณาการสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก วัฒนา หงสกุล (2561) พบว่า ในยุคการศึกษา 4.0 การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจำเป็นต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนต้องมีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดนวัตกรรม องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ มีการกระตุ้น

และสร้างสภาพแวดล้อม ผู้เรียนลงมือปฏิบัติสร้างความเข้าใจ วางแผนงาน สามารถสรุปการเรียนรู้ นำไปสู่กระบวนการนำความรู้ไปแปลงเป็นนวัตกรรม

นอกจากนี้พาสนา จุลรัตน์ (2561) โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอน ควรนำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสอน คือ Active Learning, STEM Education และ Problem Based Learning มาใช้ในการสอนฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างผลงาน และนวัตกรรมได้ และรัศมี ศรีนนท์ และคณะ (2561) กล่าวว่าครูผู้สอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา สร้างองค์ความรู้ ออกแบบ การเรียนรู้ จุดประสงค์ให้เหมาะสม ชัดเจนให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจริงผ่าน กระบวนการเรียนรู้กิจกรรมที่ครูผู้สอนเป็นคนแนะนำ สร้างแรงกระตุ้น และอำนวยความสะดวกในการ ฝึก เน้นให้ผู้เรียนได้มี การคิด วิเคราะห์ และทำการประเมินผลจากกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ ชีรวี ทองเจือ และปรีดี ทูมเมฆ (2560) พบว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ใน ศตวรรษที่ 21 ควรส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิตมีการเน้นทักษะให้คนไทยมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการสื่อสาร ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้ มีทักษะ ทางสังคม และการอาชีพ ทักษะการจัดการที่ดี และเสริมสร้างทักษะทางอารมณ์ให้กับผู้เรียนใน การเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน อมรา ศิริศรีวัฒน์ (2561) พบว่า ในการเรียนการสอนต้องมีการพัฒนา หลักสูตรให้นักศึกษามีความพร้อมในยุคดิจิทัลสิ่งที่จำเป็นต่อนักศึกษาในการเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆทั้งด้านซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ และเบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน กระบวน การเรียนรู้กระบวนการที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ในการศึกษาเป็นขั้นพื้นฐานของผู้เรียน ครูผู้สอน ควรจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกันกับการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเดิม ที่เน้นเนื้อหา ไปสู่รูปแบบใหม่ที่ต้องมีการสร้างแรงกระตุ้น แรงจูงใจในการเรียนรู้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นำเนื้อหา มาบูรณาการเรียนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ได้ และชัชณี กระบี่ทอง (2555) ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา โดยนิสิตมีความคิดเห็นต่อด้านการให้บริการจัดการเรียนการ สอนในระดับปานกลาง และความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 2.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มี อิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา

สมมติฐาน 2.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 2.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยสถาบันการศึกษา (GPA)

3. ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลของผู้เรียนในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน และตัดสินผลการเรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการวัดและประเมินผลตามตัวชี้วัด สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงนั้นจะต้องมีการประเมินผลการศึกษาในระหว่างการศึกษาและก่อนสำเร็จการศึกษา คือ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาเพื่อทำการวัดความรู้และความคิดของนักศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา เพื่อนำผลการสอบที่ได้ไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ออกของนักศึกษาต่อไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ผลที่ได้จะสะท้อนถึงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการเรียนรู้ในทุกๆระดับ

การวัดและประเมินผลถือเป็นการวัดถึงผลสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้สถานภาพของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความสนใจในการเรียนมากขึ้น สามารถแบ่งผู้เรียนเป็นลำดับกลุ่มความสามารถในระดับเดียวกัน ประเมินผลการเรียนในแต่ละรายบุคคล และสามารถให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการที่หลากหลาย และเกิดมีความเหมาะสม รัตนาภรณ์ ปานแก้ว (2557) พบว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ในด้านกระบวนการขั้นตอนการวัดและประเมินผลโดยมีการกำหนดถึงวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ชัดเจน มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นระยะ มีวิธีการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลคือ ข้อสอบที่มีการออกแบบมาให้เหมาะสมกับผู้เรียน การวัดและประเมินผลต้องมีการวัดผลหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการวัดความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการในการวัดผลและประเมินผลจะต้องทำบ่อย ๆ จึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน การวัดและประเมินผลถือเป็นกระบวนการหลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ถือเป็นตัวบ่งชี้และตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียน ศศิธร บัวทอง (2560) พบว่า การวัดและประเมินผลในศตวรรษที่ 21 จะเน้นการประเมินเชิงคุณภาพ เน้นการทำงานจริง สามารถบูรณาการวิธีการประเมินและนำเครื่องมือมาวัดผลงานที่หลากหลาย การวัดและประเมินผลจะแสดงออกเป็นตัวเลข เพื่อวัดว่าผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดในการเรียนการสอน ต้องมีการสร้าง พัฒนาเพิ่มสะสมผลงาน นำเอาเทคโนโลยีการวัดและประเมินผลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการประเมินผลจะสะท้อนถึงผลงานของผู้เรียน

เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ปัญหาในการทำงานได้ ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อมูลในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปประเมินถึงการประกันคุณภาพของสถานศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้

สมมติฐานที่ 3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 3.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยนักศึกษา

สมมติฐาน 3.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 3.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยสถาบันการศึกษา (GPA)

4. ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลที่สำคัญในการเข้ามาจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ได้มีการกำหนดไว้ ดังนั้น การที่ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จ ปัจจัยที่สำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง คือ ครู ซึ่งประกอบด้วย วุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอน ประสบการณ์การทำงานและการฝึกอบรมด้านการสอน การจัดเตรียมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ จากการศึกษางานวิจัยนพดล สุตันตวิชัยกุล (2554) มีข้อเสนอแนะว่าในภาคอาชีวศึกษาควรเพิ่มคุณภาพการศึกษา มีการสนับสนุนทักษะฝีมือ เพื่อผลิตบุคลากร นักเรียน นักศึกษาที่พร้อมเข้าสู่เศรษฐกิจอาเซียนให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการ สัตยญา พงษ์ริดา (2561) การพัฒนาทักษะการสอนของครูพันธุ์ใหม่ในยุคไทยแลนด์ 4.0 พบว่า ครูขาดแคลนในบางสาขาวิชา จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนมีปัญหาด้านทักษะการสอน รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน ปัญหาเหล่านี้จึงทำให้มีกระแสในการที่จะพัฒนาคุณภาพของการศึกษา คือ ทักษะการสอนของครูผู้สอนที่ควรมีการพัฒนาทักษะ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย จิตวิทยาในการสื่อสาร ทักษะชีวิต ทักษะในการกระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในงานวิจัย และสามารถพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน พาสนา จุฬรัตน์ (2561) การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0 พบว่า การศึกษา 4.0 ครูผู้สอนมี

บทบาท และหน้าที่ส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับนโยบาย 4.0 โดยการส่งเสริมทักษะที่สำคัญเพิ่มทักษะที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างนวัตกรรม ทักษะในการคิดเชิงบริหาร มีการใช้อินเตอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูล วรรณดี สุทธินรากร (2560) อนาคตการศึกษาไทยในบริบทไทยแลนด์ 4.0 ตามมุมมองของอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พบว่า การศึกษาไทยควรปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนท่องจำ นำไปสอบต้องปรับเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการทำงานตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นงคราญ ช่างสาน (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ระดับความพร้อมของครูอาชีวศึกษาอยู่ในระดับที่มากในทุกด้าน

สมมติฐานที่ 4 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 4.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา

สมมติฐาน 4.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 4.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)

5. ด้านการสนับสนุนการเรียน

การสนับสนุนการเรียนถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษา การสนับสนุนช่วยให้ นักศึกษามีการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง การที่นักศึกษามีการเรียนรู้ที่แจ่มใสหาความรู้ นำมาวิเคราะห์ผล สังเคราะห์ผล และประยุกต์ใช้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ สามารถใช้เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ปัจจัยเหล่านี้ล้วนต้องอาศัยการเรียนรู้ การศึกษาเพิ่มเติมหรือการศึกษาตลอดชีวิต การได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพในการจัดการศึกษาและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีคุณค่าในอนาคต

จากการศึกษางานวิจัยวรรณดี สุทธินรากร (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอนาคตการศึกษาไทยในบริบทไทยแลนด์ 4.0 ตามมุมมองของอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผลการศึกษา พบว่า ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการศึกษาของผู้เรียน

ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการทำงานจริง เพื่อสร้างความก้าวหน้าในยุค 4.0 โดยผู้เรียนจะต้องนำความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีเข้ามาใช้ผสมผสานกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาในจังหวัดลำปาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ ต้องมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพในการทำงานให้ตรงกับความต้องการของตนเองตามความสามารถ มีสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนให้พร้อมใช้งาน มีการจัดวัสดุ อุปกรณ์ในการสอนให้มีความเหมาะสมกับอาชีพของนักเรียน และสถานประกอบการ สถานศึกษามีการสนับสนุนร่วมกับผู้ปกครอง และชุมชนในด้านทรัพยากรเพื่อจะพัฒนาการศึกษาให้กับผู้เรียน และศุภกร วงศ์ทองเจริญ และคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านการรู้ไอซีทีในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า สถานศึกษาควรมีการสนับสนุนให้นักเรียนมีคอมพิวเตอร์ในการใช้งานเป็นของตนเอง และสนับสนุนให้สถานศึกษา

สมมติฐานที่ 5 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 5.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยนักศึกษา

สมมติฐาน 5.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 5.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมิน โดยสถาบันการศึกษา (GPA)

6. การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ

นอกจากนี้การจัดการศึกษาต้องมีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ ควบคู่ไปกับคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมไทย เพื่อการดำรงชีวิตอย่างสมบูรณ์ การจัดระบบโครงสร้างทางการศึกษาและกระบวนการจัดการศึกษาต้องยึดหลักโครงสร้างทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถาบันการศึกษาจะต้องมีการทดสอบคุณภาพการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ที่ให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาต้องมีการทดสอบระหว่างภาคเรียน ปลายภาคเรียน และก่อนสำเร็จการศึกษา ผู้เรียนต้องทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา อีกทั้งในยุทธศาสตร์มีการกำหนด

เพื่อพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตรจำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้เกิดความรู้จากการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนงานวิชาชีพจากสถานการณ์จริงในสถานประกอบการ มีการบูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการ เข้าด้วยกัน สถานศึกษาจะต้องมีรายวิชาให้ผู้เรียนได้มีการฝึกประสบการณ์เป็นระยะเวลาหนึ่งอย่างน้อย 1 ภาคเรียน ซึ่งการฝึกงานนั้นจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีทักษะความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สำหรับโครงสร้างเวลาเรียนของหลักสูตรได้กำหนดให้มีการฝึกงานในแหล่งวิทยาการหรือสถานประกอบการ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประกอบอาชีพ ดำรงความถนัด และเตรียมผู้เรียนสู่การประกอบอาชีพทางธุรกิจ (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช, 2546)

สมมติฐานที่ 6 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

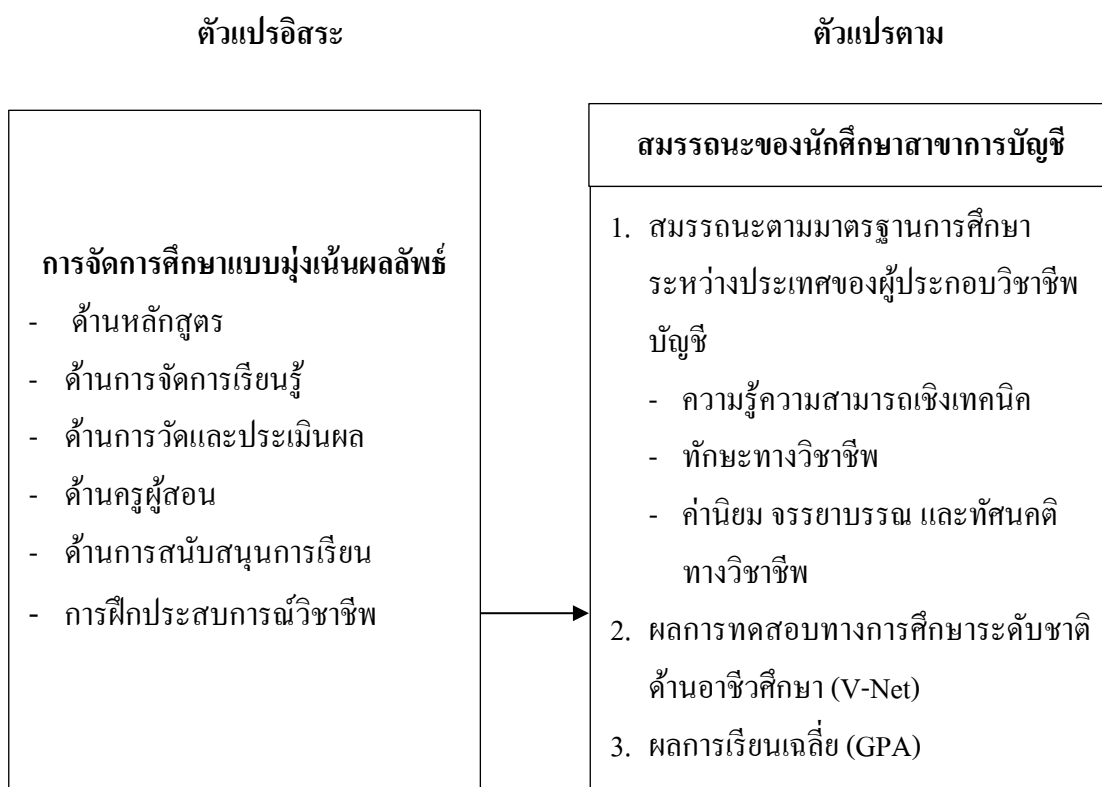
สมมติฐาน 6.1 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของ
นักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา

สมมติฐาน 6.2 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของ
นักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

สมมติฐาน 6.3 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของ
นักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)

2.7 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี เอกสารวิชาการ และงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจึงสามารถพัฒนากรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบ มุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี: กรณี สถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ตามลำดับขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ตัวแปรและการวัดค่าตัวแปร
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีที่สำเร็จการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 756 คน จากสถานศึกษาทั้งหมด 14 แห่ง (อาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา : 10 มิถุนายน 2561)

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาการบัญชี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่สำเร็จการศึกษา ชั้นปีที่ 2 โดยใช้โปรแกรม GPower 3.1 ซึ่งเป็นการคำนวณของ Cohen (1997) ที่ได้รับการรับรองในการกำหนดขนาดของตัวแปรต้น (Effect Size) เท่ากับ 0.15 ความน่าจะเป็นของค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ได้กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 146 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสถานศึกษาในจังหวัดสงขลา ทำการเทียบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจากขนาดของประชากร เพื่อทำการกระจายการเก็บข้อมูลตาม สถานศึกษา จำนวน 14 แห่ง โดยการแบ่งชั้นในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละสถานศึกษาแสดงใน ตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา สาขาการบัญชีที่สำเร็จการศึกษา ชั้นปีที่ 2

วิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิคจะนะ	22	4	02.74
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	115	22	15.07
วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร	27	5	03.42
วิทยาการอาชีพนาทวี	23	4	02.74
วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพะโคะ	9	2	01.37
วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร	8	2	01.37
วิทยาลัยเทคโนโลยีสงขลา	17	3	02.06
วิทยาลัยอาชีวศึกษการบริหารธุรกิจวิทยาสงขลา	63	12	08.00
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิชาโปลีสงขลา	15	3	02.06
วิทยาลัยเทคโนโลยีส่องแสงพาณิชย์การ	29	6	04.11
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุดมศึกษาพาณิชย์การ	158	31	21.23
วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การหาดใหญ่	87	16	10.96
วิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่	86	17	11.64
วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์	97	19	13.01
รวม	756	146	100.00

3.2 ตัวแปรและการวัดค่าตัวแปร

3.2.1 การวัดตัวแปรอิสระ ดังนี้

การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ ได้แก่

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนรู้
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านครูผู้สอน
5. ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้

แบบสอบถามและการวัดค่างานวิจัยได้ทำการประยุกต์จากเบญจวรรณ ศรีคำนวน และคณะ (2560) และบุญรวย นะเป้า (2556) โดยมีรายละเอียดการวัดเป็นแบบมาตรา

ส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

ระดับคะแนน	5	มากที่สุด
ระดับคะแนน	4	มาก
ระดับคะแนน	3	ปานกลาง
ระดับคะแนน	2	น้อย
ระดับคะแนน	1	น้อยที่สุด

ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินผลและแปลความหมาย โดยค่าเฉลี่ยของข้อ

คำถาม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ น้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ มาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ มากที่สุด

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คือ ตรงสาขา และไม่ตรงสาขา โดยมีการวัด

เป็นแบบ (Nominal Scale)

3.2.2 การวัดตัวแปรตาม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ สมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน อาชีวศึกษา (V-Net) และผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) แบบสอบถามและการวัดค่าทำการประยุกต์มา จากภัทรลดา พุทธสวัสดิ์ (2559) และนงคราญ ช่างสาน (2557) โดยมีรายละเอียดการวัด ดังนี้

1. สมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพ

บัญชี ได้แก่

- ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค
- ทักษะทางวิชาชีพ
- ค่านิยม จรรยาบรรณและทัศนคติทางวิชาชีพ

โดยมีรายละเอียดการวัดเป็นแบบมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ ให้เลือกตอบดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

ระดับคะแนน	5	มากที่สุด
ระดับคะแนน	4	มาก
ระดับคะแนน	3	ปานกลาง
ระดับคะแนน	2	น้อย
ระดับคะแนน	1	น้อยที่สุด

ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินผลและแปลความหมาย โดยค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม

ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ	มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ปัจจัยสำคัญ	มากที่สุด

2. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-Net) เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด โดยมีการวัดค่าเป็นระดับ (Ratio Scale) โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนตั้งแต่ 0 – 100

3. ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) มีการวัดค่าเป็นระดับกลุ่ม (Ratio Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0 – 4

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษา เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา แหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาคั้งนี้ 2 แหล่ง คือ

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของนักศึกษาสาขาการบัญชี แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ดำเนินการ โดยการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อเตรียมส่งให้กับสถานศึกษาทั้งหมด 14 แห่ง และข้อมูลและวิธีการปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำแบบเก็บข้อมูล และแบบสอบถาม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้แนะนำ
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในหัวข้อวิจัยจากมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และหนังสือรับรองการทำงานจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
3. เมื่อได้ข้อมูลจากสถานศึกษาผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามหัวข้อที่ต้องการ
4. หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ทำการตรวจสอบถูกต้องมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยในอดีตที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงการนำกรอบแนวคิดมาพัฒนาการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดงานวิจัย และใช้แบบสอบถามของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดสร้างขึ้นมาเพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี จำนวน 146 คน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ คือ เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) การฝึกงานในสถานประกอบการ และสถานภาพการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ด้านทักษะวิชาชีพ และด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.5 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบแบบสอบถามเชิงเนื้อหาที่มีความเที่ยงและความเชื่อมั่น เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม ผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

ให้ + 1	ข้อคำถามมีความสอดคล้อง
ให้ 0	ข้อคำถามมีความไม่แน่ใจ
ให้ - 1	ข้อคำถามมีความไม่สอดคล้อง

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญนำไปคำนวณค่า IOC จากสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	คือ	ผลรวมคะแนนความคิดเห็น
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า $\text{IOC} > 0.5$ แสดงว่าแบบสอบถามอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า $\text{IOC} < 0.5$ แสดงว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาไม่ตรงกับกรวัดเป็นคำถามที่ใช้ไม่ได้ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ถูกต้อง และผลการวิเคราะห์แบบสอบถามหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) มีค่าคะแนนระหว่าง 0.50 -1.00 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 0.92 (ภาคผนวก ข) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553)

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวัดระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 ในการทดสอบความสัมพันธ์เกี่ยวกับระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยแสดงค่าสมการจากงานวิจัยได้ดังนี้

$$Y = a_1 + b_1x_1 + a_2 + b_2x_2 + a_3 + b_3x_3 + a_4 + b_4x_4 + a_5 + b_5x_5 + a_6 + b_6x_6 + \epsilon$$

$$Y = a_1 + b_1y_1 + a_2 + b_2y_2 + a_3 + b_3y_3 + \epsilon$$

x = การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์

X₁ = ด้านหลักสูตร

X₂ = ด้านการจัดการเรียนรู้

X₃ = ด้านการวัดและประเมินผล

X₄ = ด้านครูผู้สอน

X₅ = ด้านการสนับสนุนการเรียน

X₆ = การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

Y = ระดับสมรรถนะของนักศึกษาสาขาการบัญชี

Y₁ = สมรรถนะที่ประเมินโดยนักศึกษา

Y₂ = สมรรถนะที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-Net)

Y₃ = สมรรถนะที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี: กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ปีที่ 2 ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำนวน 146 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R^2	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุกำลัง/ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด
R change	แทน	ประสิทธิภาพการทำนายที่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไป
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)

4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบ มุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 ระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา การบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน อาชีวศึกษา (V-NET) การฝึกงานในสถานประกอบการ และสถานภาพการทำงาน วิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (n=146)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	8.22
หญิง	134	91.78
คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)		
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.00	1	0.68
คะแนนเฉลี่ย 2.01-2.50	2	1.37
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00	34	23.29
คะแนนเฉลี่ย 3.01-3.50	51	34.93
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00	58	37.73
ค่าเฉลี่ย		3.33

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยาลัย		
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	22	15.07
วิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่	17	11.64
วิทยาลัยเทคโนโลยีวีรวิภา โปลีสงขลา	3	2.05
วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพะ โคะ	2	1.37
วิทยาลัยเทคนิคจะนะ	4	2.74
วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร	2	1.37
วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร	5	3.42
วิทยาลัยการอาชีพนาทวี	4	2.74
วิทยาลัยเทคโนโลยีส่องแสงพาณิชย์การ	6	4.11
วิทยาลัยเทคโนโลยีสงขลา	3	2.05
วิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจวิทยาสงขลา	12	8.22
วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์	19	13.01
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุดมศึกษาพาณิชย์การ	31	21.23
วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การหาดใหญ่	16	10.96
คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ		
ด้านอาชีวศึกษา (V-NET)		
คะแนน 30.00-400.00	16	10.96
คะแนน 40.01-50.00	74	50.68
คะแนน 50.01-60.00	48	32.88
คะแนน 60.01-70.00	8	5.48
ค่าเฉลี่ย		48.76

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ		
ตรงสาขา	77	52.74
ผู้ช่วยบัญชี	13	16.88
เสมียนบัญชี	64	83.12
ไม่ตรงสาขา	69	47.26
ผู้ช่วยสำนักงาน	24	34.78
ธุรการ	26	37.68
พนักงานต้อนรับธนาคาร/โรงแรม	15	21.74
ฝ่ายสินเชื่อ/เร่งรัดหนี้สิน	4	5.80
สถานภาพการทำงาน		
ทำงานแล้ว	3	2.05
ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ	5	3.42
กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	123	84.25
ยังไม่มีงานทำ	15	10.27
รวม	146	100.00

ตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 91.78 ส่วนเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.22

คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 3.51-4.00 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 37.73 รองลงมา คือ มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 3.01-3.50 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 34.93 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 2.51-3.00 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29 คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 2.01-2.50 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37 และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) 1.51-2.00 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.68 โดยมีค่าเฉลี่ย GPA 3.33

วิทยาลัย พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุดมศึกษาพาณิชยการ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 21.23 รองลงมา คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.07 วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.01 วิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.64 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยการ

หาดใหญ่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.96 วิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจวิทยาลัยสงขลา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.22 วิทยาลัยเทคโนโลยีส่องแสงพาณิชย์การ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 วิทยาลัยการอาชีพหลวงประทานราษฎร์นิกร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 วิทยาลัยเทคนิคจะนะ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.74 วิทยาลัยการอาชีพนาทวี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.74 วิทยาลัยเทคโนโลยีวิชาโปลีสงขลา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.05 วิทยาลัยเทคโนโลยีสงขลา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.05 วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพะโคะ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37 และวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37

คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) พบว่า ส่วนใหญ่มีผลการทดสอบคะแนน 40.01-50.00 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 รองลงมา คือ คะแนน 50.01-60.00 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88 คะแนน 30.00-40.00 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.96 และคะแนน 60.01-70.00 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.48 โดยมีค่าเฉลี่ย 48.76

การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีการฝึกงานในสถานประกอบการ ตรงสาขา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 52.74 โดยฝึกงานเป็นเสมียนบัญชี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 83.12 รองลงมา คือ ผู้ช่วยบัญชี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.88 ส่วนฝึกงานไม่ตรงกับสาขา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 47.26 โดยส่วนใหญ่ฝึกงานเป็นธุรการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 รองลงมา คือ ผู้ช่วยสำนักงาน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 พนักงานต้อนรับธนาคาร/โรงแรม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 และฝ่ายสินเชื่อ/เร่งรัดหนี้สิน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

สถานภาพการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาตรี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 84.25 รองลงมา คือ ยังไม่มีงานทำ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.27 ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.42 และทำงานแล้ว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.05

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบ มุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ วิเคราะห์โดย ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตาราง 4.2-4.6

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

การจัดการศึกษาของ สถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. ด้านหลักสูตร	4.31	0.62	มาก	3.00	5.00	1
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.28	0.64	มาก	2.25	5.00	3
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.29	0.63	มาก	3.00	5.00	2
4. ด้านครูผู้สอน	4.24	0.62	มาก	2.75	5.00	4
5. ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้	4.07	0.78	มาก	2.75	5.00	5
โดยรวม	4.24	0.66	มาก			

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.31$, S.D.= 0.62) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.63) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.64) และด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.62) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.78)

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับของ ตลาดแรงงาน	4.28	0.60	มาก	3.00	5.00	4
2. เนื้อหารายวิชาที่ผู้เรียนได้ศึกษา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	4.30	0.56	มาก	3.00	5.00	3
3. รายวิชาเรียนในหลักสูตรมี ประโยชน์ต่อการนำไปประกอบ อาชีพ	4.32	0.66	มาก	3.00	5.00	2
4. นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ใน รายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับ หน้าที่การงานในปัจจุบัน	4.35	0.64	มาก	3.00	5.00	1
โดยรวม	4.31	0.62	มาก			

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D.= 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในรายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.64) รองลงมาคือ รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.66) และเนื้อหารายวิชาที่ผู้เรียนได้ศึกษาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.56) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ลำดับสุดท้าย คือ หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.60$)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการจัดการเรียนรู้

ด้านการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. การจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชานั้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.36	0.61	มาก	3.00	5.00	1
2. มีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเอง ให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่จะเรียนรู้และเน้นการลงมือปฏิบัติงานจริง	4.23	0.63	มาก	2.00	5.00	4
3. การจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาด้านทฤษฎีสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและมีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาวิชาต่างๆ ได้	4.25	0.65	มาก	2.00	5.00	3
4. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความสามารถและความถนัดได้ตามศักยภาพของตนเองได้	4.29	0.65	มาก	3.00	5.00	2
โดยรวม	4.28	0.64	มาก			

จากตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.61) รองลงมา คือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความสามารถและความถนัดได้ตามศักยภาพของตนเองได้ ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.65) และการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาด้านทฤษฎีสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและมีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ มีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเองให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่จะเรียนรู้และเน้นการลงมือปฏิบัติงานจริง ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.63)

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. ครูผู้สอนมีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนและสามารถชี้แจงการวัดผลอย่างชัดเจน	4.36	0.60	มาก	3.00	5.00	1
2. การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาของรายวิชาของผู้เรียน	4.27	0.65	มาก	3.00	5.00	3
3. เทคนิควิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น การทดสอบปฏิบัติระหว่างเรียน การทดสอบปลายภาค หรือการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.26	0.62	มาก	2.00	5.00	4

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
4. มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผล เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง	4.27	0.64	มาก	3.00	5.00	2
โดยรวม	4.29	0.63	มาก			

จากตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.63) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนและสามารถชี้แจงการวัดผลอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.60) รองลงมา คือ มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การสังเกตการณ์แสดงออกเป็นรายบุคคล/รายกลุ่ม ชิ้นงาน ผลงาน หรือรายงาน การสัมภาษณ์หรือบันทึกของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.64) และการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาวิชาของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ เทคนิควิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น การทดสอบปฏิบัติระหว่างเรียน การทดสอบปลายภาค หรือการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.26$, S.D.= 0.62)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. ครูผู้สอนมีความรู้ในรายวิชาที่ได้ทำการสอนได้อย่างดี	4.29	0.62	มาก	3.00	5.00	1
2. ครูผู้สอนมีการอธิบายในเรื่องที่ทำการสอนได้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	4.21	0.63	มาก	3.00	5.00	4
3. ครูผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ๆ สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนได้	4.23	0.61	มาก	3.00	5.00	2
4. ครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.23	0.63	มาก	2.00	5.00	3
โดยรวม	4.24	0.62	มาก			

จากตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีความรู้ในรายวิชาที่ได้ทำการสอนได้อย่างดี ($\bar{X} = 4.29$, S.D.= 0.62) รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ๆ สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนได้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.61) และครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.63) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ครูผู้สอนมีการอธิบายในเรื่องที่ทำการสอนได้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.63)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการสนับสนุนการเรียน

ด้านการสนับสนุนการเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. ห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความพร้อมอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.12	0.71	มาก	3.00	5.00	1
2. ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และเครื่องคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	4.01	0.87	มาก	1.00	5.00	4
3. การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและมีคุณภาพ/เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความหลากหลาย เช่น สื่อการสอน การเรียนรู้แบบออนไลน์ E-book E-learning	4.02	0.80	มาก	1.00	5.00	3
4. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งทักษะทางวิชาชีพ การสนับสนุนโครงการวิชาชีพ	4.12	0.74	มาก	2.00	5.00	2
โดยรวม	4.07	0.78	มาก			

จากตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ด้านการสนับสนุนการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความพร้อมอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งทักษะทางวิชาชีพ การสนับสนุน โครงการวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.74) และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและมีคุณภาพ/เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนมี

ความหลากหลาย เช่น สื่อการสอน การเรียนรู้แบบออนไลน์ E-book E-learning ($\bar{X} = 4.02, S.D.= 0.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และเครื่องคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.01, S.D.= 0.87$)

ส่วนที่ 3 ระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

การวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ทักษะวิชาชีพ และค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตาราง 4.8-4.11

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

สมรรถนะของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค	4.18	0.62	มาก	2.75	5.00	3
2. ด้านทักษะวิชาชีพ	4.30	0.64	มาก	3.00	5.00	2
3. ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	4.45	0.61	มาก	3.00	5.00	1
โดยรวม	4.31	0.62	มาก			

จากตาราง 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D.= 0.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.45, S.D.= 0.61$) รองลงมา คือ ด้านทักษะวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.30, S.D.= 0.64$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ($\bar{X} = 4.18, S.D.= 0.62$)

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค

ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การบัญชีภาษีอากร มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี	4.21	0.60	มาก	3.00	5.00	1
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดการบัญชีและนำไปใช้ได้	4.17	0.58	มาก	3.00	5.00	3
3. มีความรู้ทางองค์กรและธุรกิจเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กรในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ	4.19	0.65	มาก	2.00	5.00	2
4. มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ที่สามารถปรับใช้ในงานบัญชีได้	4.15	0.66	มาก	2.00	5.00	4
โดยรวม	4.18	0.62	มาก			

จากตาราง 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การบัญชีภาษีอากร มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.60) รองลงมา คือ มีความรู้ทางองค์กรและธุรกิจเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กรในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.65) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

หลักการและแนวคิดการบัญชีและนำไปใช้ได้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.58) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้ายคือ มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ที่สามารถปรับใช้ในงานบัญชีได้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D.= 0.66)

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านทักษะวิชาชีพ

ด้านทักษะวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
ด้านปัญญา						
1. สามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานได้	4.28	0.62	มาก	3.00	5.00	1
2. ความสามารถในการจัดทำบัญชีงบการเงิน และการคำนวณภาษีอากรได้	4.12	0.60	มาก	2.00	5.00	5
3. มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางวิชาชีพบัญชีได้	4.14	0.65	มาก	2.00	5.00	4
4. มีความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขององค์กรได้	4.18	0.64	มาก	2.00	5.00	2
5. มีความสามารถบูรณาการ และประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีได้อย่างเหมาะสม	4.18	0.65	มาก	2.00	5.00	3
รวม	4.18	0.63	มาก			

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ด้านทักษะวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						
1. สามารถทำงานเป็นทีม	4.43	0.65	มาก	3.00	5.00	1
2. สามารถเป็นผู้นำ	4.32	0.66	มาก	2.00	5.00	4
3. มีความรับผิดชอบในการทำงาน	4.38	0.65	มาก	2.00	5.00	2
4. สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคน สถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่หลากหลาย	4.38	0.65	มาก	3.00	5.00	2
รวม	4.38	0.65	มาก			
ด้านการจัดการตนเอง						
1. มีการบริหารจัดการและการเรียนรู้ด้วย ตนเอง	4.37	0.62	มาก	3.00	5.00	1
2. มีความสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ	4.32	0.64	มาก	3.00	5.00	4
3. สามารถจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อให้ เสร็จตามกำหนดเวลา	4.34	0.68	มาก	2.00	5.00	3
4. สามารถคาดการณ์ ปรับตัว และแก้ไขปัญหา ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง	4.34	0.66	มาก	3.00	5.00	2

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ด้านทักษะวิชาชีพ (ต่อ)	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
ด้านการจัดการองค์กร						
1. ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจผู้อื่น	4.32	0.62	มาก	2.00	5.00	4
2. มีความสามารถในการกระจายงานในการมอบหมาย	4.40	0.62	มาก	3.00	5.00	1
3. มีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายงาน	4.34	0.64	มาก	3.00	5.00	2
4. มีการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้และการตัดสินใจที่ดี	4.33	0.64	มาก	2.00	5.00	3
รวม	4.35	0.63	มาก			
โดยรวม	4.30	0.64	มาก			

จากตาราง 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับสมรรถนะของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านทักษะวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.64) และเมื่อพิจารณาตามประเด็น พบว่า

ประเด็นเรื่องปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.63) และเมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานได้ ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.62) รองลงมาคือ มีความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขององค์กรได้ ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.64) มีความสามารถบูรณาการ และประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.65) และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางวิชาชีพบัญชีได้ ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ความสามารถในการจัดทำบัญชีงบการเงิน และการคำนวณภาษีอากรได้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.60)

ประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= 0.65) และเมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.65) รองลงมาคือ มีความรับผิดชอบในการทำงาน ($\bar{X} = 4.38$,

S.D.= 0.65) สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคน สถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ สามารถเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.66)

ประเด็นเรื่องการจัดการตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.65) และเมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการบริหารจัดการและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.37$, S.D.= 0.62) รองลงมา คือ สามารถคาดการณ์ ปรับตัว และแก้ไขปัญหาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.66) และสามารถจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลา ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.68) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ มีความสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.64)

ประเด็นเรื่องการจัดการองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.63) และเมื่อพิจารณาข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความสามารถในการกระจายงานในการมอบหมาย ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.62) รองลงมาคือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายงาน ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.64) และมีการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้และการตัดสินใจที่ดี ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.64) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจผู้อื่น ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.62)

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ

สมรรถนะของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล	Min	Max	ลำดับที่
ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ						
1. มีการปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณ เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต	4.49	0.61	มาก	2.00	5.00	1
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.44	0.61	มาก	3.00	5.00	3
3. สามารถรักษาความลับขององค์กรได้	4.43	0.60	มาก	3.00	5.00	4
4. มีวินัยในตนเอง เคารพใช้สิทธิ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.44	0.60	มาก	3.00	5.00	2
โดยรวม	4.45	0.61	มาก			

จากตาราง 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.61) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณ เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต ($\bar{X} = 4.49$, S.D.= 0.61) รองลงมา คือ มีวินัยในตนเอง เคารพใช้สิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.60) และมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.61) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ สามารถรักษาความลับขององค์กรได้ ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.60)

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

การวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี โดยการหาค่าการวิเคราะห์ถดถอยแบบ
พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ถดถอยแบบ
พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังตาราง 4.12-4.14

ตาราง 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปร	การฝึก ประสบ การณ์ทาง วิชาชีพ	ด้าน หลักสูตร	ด้านการจัด การเรียนรู้	ด้านการวัด และ ประเมินผล	ด้าน ครูผู้สอน	ด้าน การสนับสนุน การเรียนรู้	ด้านความรู้ ความสามารถ	ด้านทักษะ วิชาชีพ	ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ	สมรรถนะ	คะแนน V-NET	คะแนน GPA
การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ	1											
ด้านหลักสูตร	.134	1										
ด้านการจัดการเรียนรู้	.139	.544**	1									
ด้านการวัดและประเมินผล	.135	.530**	.496**	1								
ด้านครูผู้สอน	.044	.564**	.542**	.582**	1							
ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้	.109	.467**	.514**	.471**	.461**	1						
ด้านความรู้ความสามารถ	.173	.514**	.560**	.409**	.411**	.332**	1					
ด้านทักษะวิชาชีพ	.055	.536**	.415**	.407**	.534**	.409**	.341**	1				
ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ	.005	.501**	.465**	.537**	.369**	.441**	.532**	.456**	1			
สมรรถนะ	.073	.404**	.403**	.421**	.574**	.459**	.364**	.381**	.412**	1		
คะแนน V-NET	.179	.312**	.325**	.298**	.306**	.300**	.324**	.299**	.332**	.286**	1	
คะแนน GPA	.353**	.247**	.181*	.187*	.146	.165*	.249**	.219**	.149	.232**	.490**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.12 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.005 ถึง 0.582 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก และไม่พบว่ามีตัวแปรพยากรณ์คู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันเองสูง อันก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐาน ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และตรวจสอบค่า Multicollinearity โดยการทดสอบการใช้ Variance inflation factor (VIF) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์ค่า VIF

ตัวแปร	ค่า VIF
ด้านหลักสูตร	1.034
ด้านการจัดการเรียนรู้	2.506
ด้านการวัดและประเมินผล	2.888
ด้านครูผู้สอน	2.250
ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้	2.186
การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ	1.840

จากตาราง 4.13 พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว มีค่าตั้งแต่ 1.0342– 2.88 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 ถือว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์ (Miles & Shevlin, 2001) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ถดถอยต่อไป

ตาราง 4.14 การวิเคราะห์หือทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

	สมรรถนะที่ประเมินโดยนักศึกษา				สมรรถนะที่ประเมิน โดยสถาบันทดสอบ ทางการศึกษา แห่งชาติ	สมรรถนะที่ประเมิน โดยสถาบันการศึกษา
	ด้านความรู้ความสามารถเชิง เทคนิค	ด้านทักษะวิชาชีพ	ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และ ทัศนคติทางวิชาชีพ	โดยภาพรวมของ สมรรถนะ	คะแนน V-NET	คะแนน GPA
Constant	.484	1.132	1.561	1.096	.657	3.263
ตัวแปรอิสระ						
ด้านหลักสูตร	.128	.107	.279**	.138	.424**	.364
ด้านการจัดการเรียนรู้	.018	.173	-.030	.116	-.085	-.125
ด้านการวัดและประเมินผล	.242**	.234**	.380**	.258**	-.031	.067
ด้านครูผู้สอน	.262**	.006	-.144	.023	-.011	-.010
ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้	.214**	.240**	.208**	.231**	.068	.068
ด้านการฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ	.087	-.054	-.103	-.039	.216	.556**
F Test	30.674**	26.886**	14.017**	34.125**	2.529*	4.709**
R²	.570	.537	.377	.596	.098	.169
Adjusted R²	.551	.517	.350	.578	.060	.133

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$ ตัวเลขที่เห็นคือค่า standardized coefficient (β)

จากตาราง 4.14 ผลการวิเคราะห์หาค่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า

สมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม พบว่า ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผลส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม ($\beta=.258$) ส่วนตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม ($\beta=.231$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม ได้ร้อยละ 59.6 ดังนั้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม

สมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค พบว่า ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผลส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ($\beta=.242$) ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน ($\beta=.262$) ส่วนตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ($\beta=.214$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ได้ร้อยละ 57.0 ดังนั้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค

สมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ พบว่า ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผลส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ ($\beta=.234$) ส่วนตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ ($\beta=.240$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ ได้ร้อยละ 53.7 ดังนั้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ

สมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ พบว่า ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตรส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ($\beta=.279$) ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผลส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ($\beta=.380$) ส่วนตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ

($\beta=.208$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนสมรรถนะของนักศึกษาชั้นค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ได้ร้อยละ 37.7 ดังนั้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาชั้นค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) พบว่า ตัวแปรการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตรส่งผลทางบวกต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ($\beta=.424$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ได้ร้อยละ 9.8 ดังนั้น สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร ส่งผลทางบวกต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET)

ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) พบว่า ตัวแปรการฝึกงานส่งผลทางบวกต่อผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ($\beta=.556$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ได้ร้อยละ 16.9 ดังนั้น สรุปได้ว่า การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ ส่งผลทางบวกต่อผลการเรียนเฉลี่ย (GPA)

4.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 4.15 การสรุปสมมติฐาน

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย
สมมติฐานที่ 1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 1.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 1.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ยอมรับ
สมมติฐาน 1.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 2.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษาประเมินโดยนักศึกษา	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 2.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 2.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ปฏิเสธ

ตาราง 4.15 (ต่อ)

	สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย
สมมติฐานที่ 3	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 3.1	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผลมีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา	ยอมรับ
สมมติฐาน 3.2	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 3.3	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการจัดการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 4.1	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา	ยอมรับ
สมมติฐาน 4.2	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 4.3	การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านครูผู้สอน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

สมมติฐาน	สมมติฐานการวิจัย
สมมติฐานที่ 5 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียน ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 5.1 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษาประเมินโดยนักศึกษา	ยอมรับ
สมมติฐาน 5.2 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 5.3 การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการสนับสนุนการเรียน มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 6 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ ส่งผลต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี	
สมมติฐาน 6.1 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยนักศึกษา	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 6.2 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาประเมิน โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-Net)	ปฏิเสธ
สมมติฐาน 6.3 การฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของนักศึกษาที่ประเมินโดยสถาบันการศึกษา (GPA)	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ ของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี 2) ศึกษาสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา การบัญชีและ 3) ทดสอบอิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีที่สำเร็จการศึกษาในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จังหวัด สงขลา จำนวน 146 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลการศึกษสามารถสรุปในประเด็นสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ของ สถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาที่จัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียน ตามลำดับ ด้านหลักสูตรนักศึกษาเห็นว่าหลักสูตรที่นักศึกษาได้รับการศึกษานั้น นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในรายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่ การงานในปัจจุบันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา รักการศิลป์ และคณะ (2559) พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชีมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลักสูตร

ได้มีการจัดทำขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนตามแนวทางข้อปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ข้อกำหนดของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับผู้เรียนในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายในการผลิตกำลังคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยของสุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2560) ยังพบว่า หลักสูตรต้องมีการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ มีทักษะและเจตคติ เนื้อหารายวิชาเน้นทางการประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียน ผู้เรียนต้องได้รับการวัดและประเมินผลในการเรียนรู้เพื่อสะท้อนสมรรถนะการเรียนรู้ในทุกระดับ ครูผู้สอนต้องมีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลที่มีความแน่นอนและสามารถชี้แจงการวัดผลได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาของจารุวรรณ เทวกุล (2555) พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากในทุกด้าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนภรณ์ ปานแก้ว (2557) ยังพบอีกว่าสภาพการวัดผลและประเมินผลต้องวัดตามสภาพจริง มีการกำหนดถึงวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ชัดเจน ด้านการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชานั้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการส่งเสริมสร้างองค์ประกอบความรู้ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับการศึกษาของรัศมี ศรีนนท์ และคณะ (2561) และเบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ (2560) พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา สร้างกระบวนการองค์ประกอบสำคัญให้กับผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานจริง ซึ่งค้ำกับงานวิจัยของเพ็ญจันทร์ สิทธิเขต (2560) พบว่าการปรับครูผู้สอน และผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ ผู้เรียนต้องฝึกการใช้ทักษะด้านเทคโนโลยีในการทำงาน งานวิจัยของอมรา ตรีศรีวัฒน์ (2561) ที่พบว่าความพร้อมการเรียนการสอนในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ด้านรวมถึงด้านเทคโนโลยี ส่วนของด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านครูผู้สอนมีความรู้ในรายวิชาที่ได้ทำการสอนได้อย่างดี มีการติดตามความรู้ใหม่ๆ สามารถเชื่อมโยงในการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับการศึกษาของรัตนาวงศ์รัศมีเดือน (2555) ศึกษาการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการบัญชี ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความพึงพอใจด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก และด้านสุดท้าย คือ ด้านการสนับสนุนการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยในด้านห้องเรียน สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนต้องมีความพร้อมอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ (2560) ที่พบว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีศักยภาพในการทำงานต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนพร้อมใช้งาน วัสดุ อุปกรณ์ในการสอนต้องมีความเหมาะสมกับอาชีพและสถานประกอบการเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

2. ระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก คือ ด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ รองลงมา คือ ทักษะวิชาชีพ และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาค้างนี้ว่า

ระดับสมรรถนะของนักศึกษาในด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาต้องมีการปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ สุวรรณวลัยกร และมนวิภา ผดุงสิทธิ์ (2556) ทำการศึกษาระดับความสำคัญและทักษะในด้านต่างๆ ในสายอาชีพบัญชียุคใหม่ คุณสมบัติที่คาดหวังจากผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานมากที่สุด ด้านทักษะวิชาชีพ ผลการศึกษา พบว่า ระดับสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพประกอบด้วย 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านปัญญา นักศึกษาสามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานได้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสามารถทำงานเป็นทีม ด้านการจัดการตนเองมีการบริหารจัดการและการเรียนรู้ด้วยตนเอง และด้านการจัดการองค์กรมีความสามารถในการกระจายงานในการมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียากร ปรีโยทัย และสุภัทธรพร ทวีจันทร์ (2560) พบว่า นักบัญชีควรมีทักษะวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน และภัทรลดา พุทธสวัสดิ์ (2559) ศึกษาในระดับความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาการบัญชี โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากในการปฏิบัติงานของนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษานายจ้างส่วนใหญ่มักจะคาดหวังให้นักศึกษามีสมรรถนะทางวิชาชีพในด้านต่าง ๆ ซึ่งงานวิจัยของKavanagha and Drennan (2008) Kavanagh (2008) และ Meagher (2011) พบว่า ทักษะที่นายจ้างคาดหวังนอกเหนือจากความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานแล้ว นักศึกษาต้องมีทักษะในการทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และด้านสุดท้าย คือ ด้านความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การบัญชีภาษีอากร มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติรัตน์ มีมาก และคณะ (2559) และสุภาพร แจ่มศรี (2554) พบว่า ในการประกอบวิชาชีพบัญชียุคใหม่ต้องมีทักษะวิชาชีพในด้านความรู้ ความสามารถในมาตรฐานวิชาชีพบัญชี เนื่องจากส่งผลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงิน นักบัญชีต้องเรียนรู้ และพัฒนาทางบัญชีอย่างต่อเนื่อง

3. อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี

การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาโดยภาพรวม ทั้งนี้เนื่องจากการวัดผลและประเมินผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาตรฐานทางวิชาการ ในเชิงสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนารักษ์ ปานแก้ว (2557) การวัดและประเมินผล กระบวนการ และเครื่องมือที่ใช้ต้องมีการวัดที่หลากหลายในการวัดสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านความรู้ ความสามารถเชิงเทคนิค ทั้งนี้เนื่องจากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสองประการ คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทำการบันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสอนของครูการวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใด การเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านทักษะวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์จะจัดให้ผู้เรียนได้สรุปทบทวนการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กัน และมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ผู้สอนทราบถึงผลลัพธ์ที่เกิดในตัวผู้เรียนว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ การจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ด้านการวัดและประเมินผล ด้านครูผู้สอน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะของนักศึกษาด้านค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา หอวัฒนกุล (2553) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพของบัณฑิตในสาขาที่ต้องการของตลาดแรงงาน ผลการศึกษาพบว่าสมรรถนะทางวิชาชีพของบัณฑิตในสาขานั้นเกี่ยวกับความรู้ ความเชี่ยวชาญทักษะหลักในวิชาชีพของบัณฑิต สร้างมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพไปสู่การทำงานในต่างประเทศ ทักษะการคิด คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ การฝึกงานส่งผลทางบวกต่อผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ทั้งนี้เนื่องจากการฝึกงานทำให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ และประสบการณ์ในสภาวะการทำงานจริง ฝึกให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยสร้างความมั่นใจในการทำงาน

การกล้าแสดงออก และการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และเพิ่มทักษะการเรียนรู้ระบบการทำงานในองค์กรส่งผลทางบวกต่อผลการเรียนเฉลี่ย (GPA)

5.2 ประโยชน์และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา จากการนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาอธิบาย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นการอธิบายการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอน จำเป็นที่จะศึกษาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและเป็นแนวทางให้กับสถานศึกษา หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาทักษะสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนงานให้เป็นไปตามทิศทางเดียวกัน นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน

การนำเสนองานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเชิงทฤษฎี และข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงทฤษฎี

1. การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีการระบุถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์หรือระบุถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ที่จะเกิดกับผู้เรียนอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้ได้ ต้องมีการปรับการเรียนการสอนจากการมุ่งเน้นแต่วิชาการเน้นทฤษฎีมาเป็นการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ โดยใช้กิจกรรมเข้ามาแทรกและการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. ผลลัพธ์การเรียนรู้แต่ละด้านมีความแตกต่างกัน ครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคการสอนและการวัดผลและประเมินผลที่ต่างกัน ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างยากสำหรับครูผู้สอนที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่ได้รับการฝึกฝนโดยตรง สามารถปรับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีสมรรถนะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการพัฒนาตนเองและประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูผู้สอนสาขาการบัญชีสามารถนำงานวิจัยนี้ไปพัฒนาปรับปรุงในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดเตรียมความพร้อมด้านครูผู้สอนในกระบวนการเรียนการสอนให้มีทักษะที่จำเป็น มีความชัดเจน เข้าใจง่ายในการสื่อสาร และไม่มีความซับซ้อนในการอธิบายให้กับผู้เรียน
2. การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝน ปฏิบัติงานจริงตามหลักการและกระบวนการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่วางไว้
3. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปผู้ที่นำวิจัยใช้ประโยชน์ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในระดับภาค เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเปรียบเทียบข้อมูลได้

5.3 ข้อจำกัดงานวิจัย

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเฉพาะนักศึกษาสาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเท่านั้นและมีขอบเขตจำกัดภายในจังหวัดสงขลาจึงอาจมีผลให้ข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์นั้น ไม่ครอบคลุมถึงเนื้อหาสาระสำคัญในการให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ดังนั้น ผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จะต้องมีการคำนึงถึงข้อจำกัดที่เกี่ยวกับข้อมูล
2. การศึกษาวิจัยเป็นช่วงของการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของสถาบันศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยใช้วิธีการการสอนในรูปแบบออนไลน์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2561, จาก <http://www.thailandlawyercenter.com>
- กอบแก้ว รัตนอุบล. (2561). การศึกษาคือรากฐานสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2561, จาก <http://www.fap.or.th/upload/9414/nhHxoNXOHX.pdf>
- จารุวรรณ เทวกุล. (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2561.
- จิตติรัตน์ มีมาก และคณะ. (2559). ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของนักบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานงบการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครราชสีมา. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 120 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 22(1), 119-133.
- ณฐา ธรเจริญกุล. (2561). สมรรถนะของพนักงานบัญชีที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการทำงานกรณีศึกษา สถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2562.
- ณัชชา อาแล และจิตติภรณ์ สินจรรยาศักดิ์. (2560). ทักษะทางวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2561, จาก <https://www.spu.ac.th/content6s/201710283452.pdf>
- ณัฐชา วัฒนวิไล และจุฑามน สิทธิผลวานิชกุล. (2555). การพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <http://repository.nida.ac.th>
- ธีรวิ ทองเจือ และปรีดี ทูมเมฆ. (2560). แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 :มิติด้านการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/93420>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นงคราญ ช่างसान. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของผู้สอนวิชาชีพบัญชีในสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์บัญชี
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นพดล สุคันต์วิณัยกุล. (2554). การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
ไทย เพื่อรองรับกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562,
จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/research/146332.pdf>
- นพพร จันทรนำชู และทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2561). แนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพของ
นักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 4 เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สู่ประเทศไทย 4.0.
จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/154737>
- นิกร จันภิถม และคณะ. (2562). เทคโนโลยีการศึกษาในยุค Thailand 4.0. วารสารปัญญาภิวัฒน์,
11(1), 304-314.
- นิตยา เบิกบาน และคณะ. (2561). ผลกระทบของการเรียนรู้ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศ
ที่มีต่อความสำเร็จในการทำงานของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านงานการเงินและบัญชี
วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในประเทศไทย.
วารสารอุบลราชธานีนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์, 3(3), 36-49.
- บุญรวย นะเป้า. (2556). สมรรถนะตามหลักมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบ
วิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพในการทำงาน : กรณีศึกษานักบัญชีธุรกิจ SMEs ในจังหวัด
นนทบุรี. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
(สสอท.), 2(2), 1-9.
- เบญจวรรณ ศรีคำนวล และคณะ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษา
ระบบทวิภาคีของสถานศึกษาในจังหวัดลำปางสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา. จาก [https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/
view/105590](https://www.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/105590)
- เบญญาภา ยืนยง และจิตาภรณ์ สิ้นจรรยาศักดิ์. (2560). สมรรถนะของนักบัญชี และมาตรฐานการ
จัดทำบัญชีที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานในงานราชการ. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน
2562, จาก <https://www.spu.ac.th/uploads/contents/2018041844052.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บัณฑิต ทิพากร. (2561). **โครงการอบรมการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามการจัดการศึกษาแบบ Outcome-based Education (OBE) และมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพอาจารย์ Teaching Professional Standard Framework(PSF)**, จาก http://www.ubu.ac.th/web/files/46n2018_050313363722.pdf.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง การรับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิกสามัญ และการพิจารณาคุณสมบัติ เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1). สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2562, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 1303/ตอนพิเศษ 259 ง. หน้า 29-30.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2562, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130/ตอนพิเศษ 31 ง. หน้า 33-36.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2562, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130/ตอนพิเศษ 23 ง. หน้า 31-32.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2562. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2562, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130/ตอนพิเศษ 23 ง. หน้า 31-32.
- ประภากร วีระสอน และคณะ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานทางการบัญชีกับความสำเร็จของผู้ทำบัญชี ในเขตภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1. วารสารการบัญชีและการจัดการ, 8(1), 70-80.
- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2559). “อาชีวะฝีมือชน คนสร้างชาติ ” ในงานอาชีวศึกษาทวิภาคีไทย ย้ำให้ผลิตกำลังคนให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของประเทศและต่างประเทศ. สำนักโฆษกนายกรัฐมนตรี. สืบค้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.ryt9.com/s/govh/2354462>.
- ปรีชากร ปรีโยทัย และสุภัทธรพร ทวีจันทร์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของนักบัญชีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในประเทศไทย. วารสารอุบลราชธานีนิติกรรมทางสังคมศาสตร์, 2(2), 8-20.
- พงศ์ศิริภพ ทองดีวิสุรเกตุ. (2555). **สมรรถนะของนักวิชาชีพบัญชี : มุมมองของผู้บริหารงานสายบัญชีในเขตการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พาสนา จุลรัตน์. (2561). การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 11(2), 2363-2380.
- เพ็ญจันทร์ สิทธิเขต. (2560). การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล) : Thailand 4.0. การประชุมวิชาการ ระดับชาติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ครั้งที่ 3 : 2560.
- ไพบุลย์ มีศิลป์ และคณะ. (2558). การดำเนินงานตามรูปแบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร, 2(2), 42-51.
- ภัทรลดา พุทธสวัสดิ์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการดำเนินงานหลักสูตร อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และความพร้อมด้านทักษะทางวิชาชีพ ตามมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (IES3) ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. เอกสารเรื่อง การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์. สืบค้นเมื่อ 26 ธันวาคม 2562, จาก <http://www.vet.ku.ac.th>.
- รัฐพล ประดับเวทย์. (2560). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีตามแนวคิดอนุกรม วิชาของบลูม. วารสารอิเล็กทรอนิกส์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10 (3), 1051-1065.
- รัตนา วงศ์รัศมีเดือน. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตรการบัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม. *SDU Res. J.*, 8(3), 131-146.
- รัตนกรรณ์ ประวัตินัชร. (2561). สร้างเสริม Self-Esteem ผู้เรียน...พร้อมก้าวสู่โลกกว้างของสังคม แห่งการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 2. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://scholar.utcc.ac.th>
- รัตนกรรณ์ ปานแก้ว. (2557). สภาพการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสถานศึกษาสังกัด อาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รัศมี ศรีนนท์ และคณะ. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0. สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2562, จาก <https://research.ku.ac.th/archives/193106.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณดี สุทธิธร. (2560). อนาคตการศึกษาไทยในบริบทไทยแลนด์ 4.0 ตามมุมมองของอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org>
- วิภาพร ทิมบำรุง. (2558). สมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีที่คาดหวังของผู้บริหารในสายงานบัญชีและการเงินในบริษัทมหาชน. สารนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิชา พิงชมภู. (2559). การถอดบทเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 : กระบวนการวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ. วารสารพยาบาลสาร, 43(3), 46-57.
- วลัยลักษณ์ สุวรรณวลัยกร และมนวิภา ผดุงสิทธิ์. (2556). ความคาดหวังและความพร้อมของวิชาชีพสอบบัญชีไทยในการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิชาชีพบัญชี, (25), 35-48.
- วัฒนา หงสกุล. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0. สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2562, จาก <https://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/1642/1521>
- ศุภกร วงศ์ทองเจริญ และคณะ. (2558). คุณลักษณะด้านการรู้ไอซีทีในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2563.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET). สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2563, จาก <http://www.niets.or.th>
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง ข้อกำหนดในการเข้าสู่หลักสูตรวิชาชีพทางการบัญชี. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- _____. มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก - ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- _____. มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 3 เรื่อง การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก - ทักษะทางวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 4 เรื่อง ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 5 เรื่อง ข้อกำหนดด้านประสบการณ์การทำงานจริง. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 6 เรื่อง การวัดผลขีดความสามารถและสมรรถนะ. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง การพัฒนาทางวิชาชีพระยะเริ่มแรก - การประเมินความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพ. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง ข้อกำหนดด้านสมรรถนะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสอบบัญชี. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). ประกาศสภาวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2559.
- สภาวิชาชีพบัญชี. (2543). พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.fap.or.th>.
- สุธิตา หอวัฒนกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ คุยฎิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา รักการศิลป์ และคณะ. (2559). ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาการบัญชีที่มีต่อหลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2558. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 8(2), 141-151.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุภาพร แจ่มศรี. (2554). ผลกระทบของการเรียนรู้ทางการบัญชีอย่างต่อเนื่องที่มีต่อผล
การปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีใน จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2560). การพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาธุรกิจ ระดับศึกษาขั้นพื้นฐาน
และระดับอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 32(1), 14-19.
- สัญญา พงษ์รัตนา. (2561). การพัฒนาทักษะการสอนของครูพันธุ์ใหม่ในยุคไทยแลนด์ 4.0. สืบค้นเมื่อ
1 พฤษภาคม 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JMHR/article/view/177726>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). **มาตรฐานการอุดมศึกษาและแนวทางการนำ
มาตรฐานสู่การปฏิบัติ.** สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.mua.go.th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การฝึกงานในสถาน
ประกอบการ. แนวปฏิบัติการดำเนินการฝึกงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546). **คู่มือการจัดฝึกงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546.** สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2562.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการ
การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อมรา ตรีศรีวัฒน์. (2561). การบัญชีดิจิทัลและการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนของ
นักศึกษาในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 2 : 585-601.
- อภิชา อินสุวรรณ และคณะ. (2561). การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละช่วงวัยบน
พื้นฐานของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และไทยแลนด์ 4.0 โมเดล.
วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 28(2), 21.
- อาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา. (2561). **ข้อมูลนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี.**
สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2561.
- Kavanagh, M.H. et al. (2008). "What skills and attributes does an accounting graduate need?
Evidence from student perceptions and employer expectations." **Accounting and
Finance**, (48), 279-300.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Kavanagh, Marie H. (2008). **What skills and attributes does an accounting graduate need?**

Evidence from student perceptions and employer expectations. University of Southern Queensland Australia.

Keagher. (2011). **Business Jets & Turboprops.** Publisher: Air Britain Historians Ltd.

Miles, J., & Shevlin, M. (2001). **Applying Regression and Correlation: A Guide for Students and Researchers.** London: Sage.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาสาขาการบัญชี
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง: กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง แบบสอบถามงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามมาตรฐาน
การศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)
3. สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย
4. คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) รวม คะแนน
5. การฝึกงานในสถานประกอบการที่ผ่านมามีได้ฝึกงานตรงกับสาขาการบัญชีหรือไม่ และ
ฝึกงานในหน้าที่งานอะไร
 - ตรงสาขา ระบุหน้าที่งานของท่าน
 - ไม่ตรงสาขา ระบุหน้าที่งานของท่าน
6. สถานภาพการทำงานในปัจจุบันและตำแหน่งงานของท่าน
 - ทำงานแล้ว ระบุตำแหน่งงานของท่าน
 - ทำงานแล้วและกำลังศึกษาต่อ ระบุตำแหน่งงานของท่าน
 - กำลังศึกษาต่อ
 - ยังไม่มีงานทำ

ตอนที่ 2 นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น

การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร					
เนื้อหารายวิชาที่ผู้เรียนได้ศึกษาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน					
รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ					
นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในรายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานในปัจจุบัน					
ด้านการจัดการเรียนรู้					
การจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่น					
มีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเองให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่จะเรียนรู้และเน้นการลงมือปฏิบัติงานจริง					

การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)					
การจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาด้านทฤษฎีสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและมีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ได้					
มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความสามารถและความถนัดได้ตามศักยภาพของตนเองได้					
ด้านการวัดและประเมินผล					
ครูผู้สอนมีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนและสามารถชี้แจงการวัดผลอย่างชัดเจน					
การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาวิชาของผู้เรียน					
เทคนิควิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เช่น การทดสอบปฏิบัติระหว่างเรียน การทดสอบปลายภาค หรือการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การสังเกตการแสดงออกเป็นรายบุคคล/รายกลุ่ม ชิ้นงาน ผลงาน หรือรายงาน การสัมภาษณ์หรือบันทึกของผู้เรียน					
ด้านครูผู้สอน					
ครูผู้สอนมีความรู้ในรายวิชาที่ได้ทำการสอนได้อย่างดี					
ครูผู้สอนมีการอธิบายในเรื่องที่ทำการสอนได้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย					

การจัดการศึกษาของสถานศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านครูผู้สอน (ต่อ)					
ครูผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ๆ สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนได้					
ครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
ด้านการสนับสนุนการเรียน					
ห้องเรียน สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความพร้อมอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และเครื่องคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน					
การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและมีคุณภาพ/เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความหลากหลาย เช่น สื่อการสอน การเรียนรู้แบบออนไลน์ E-book E-learning					
มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งทักษะทางวิชาชีพ การสนับสนุนโครงการวิชาชีพ					

ตอนที่ 3 นักศึกษามีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตาม
มาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในระดับใด

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น

สมรรถนะของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค					
มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การบัญชีภาษีอากร มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี					
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดการบัญชีและนำไปใช้ได้					
มีความรู้ทางองค์กรและธุรกิจเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กรในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ					
มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ที่สามารถปรับใช้ในงานบัญชีได้					
ทักษะวิชาชีพ					
ด้านปัญญา					
สามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานได้					
ความสามารถในการจัดทำบัญชีงบการเงิน และการคำนวณภาษีอากรได้					
มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางวิชาชีพบัญชีได้					
มีความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขององค์กรได้					
มีความสามารถบูรณาการ และประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีได้อย่างเหมาะสม					

สมรรถนะของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
สามารถทำงานเป็นทีม					
สามารถเป็นผู้นำ					
มีความรับผิดชอบในการทำงาน					
สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคน สถานการณ์ หรือวัฒนธรรมที่หลากหลาย					
ทักษะวิชาชีพ (ต่อ)					
ด้านการจัดการตนเอง					
มีการบริหารจัดการและการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
มีความสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ					
สามารถจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลา					
สามารถคาดการณ์ ปรับตัว และแก้ไขปัญหาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง					
ด้านการจัดการองค์กร					
ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจผู้อื่น					
มีความสามารถในการกระจายงานในการมอบหมาย					
มีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายงาน					
มีการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้และการตัดสินใจที่ดี					

สมรรถนะของนักศึกษา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ					
มีการปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณ เช่น ความซื่อสัตย์ สุจริต					
มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
สามารถรักษาความลับขององค์กรได้					
มีวินัยในตนเอง เคารพใช้สิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ข
การประเมินค่า IOC

	ค่า IOC
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม	
เพศ	0.75
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1
สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย	0.75
คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)	1
การฝึกงานในสถานประกอบการที่ผ่านมามีได้ฝึกงานตรงกับสาขาการบัญชีหรือไม่และฝึกงานในหน้าที่งานอะไร	0.75
สถานภาพการทำงานในปัจจุบันและตำแหน่งงานของท่าน	0.75
ตอนที่ 2 นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชีในด้านต่างๆ ดังนี้	
ด้านหลักสูตร	
เนื้อหารายวิชาที่ผู้เรียนได้ศึกษาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	0.75
หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน	1
รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ	1
นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในรายวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การงานในปัจจุบัน	0.75
ด้านการจัดการเรียนรู้	
การจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชานั้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1
มีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด วิเคราะห์ ปฏิบัติจริง ประเมินและปรับปรุงตนเองให้มีความเหมาะสมกับสิ่งที่จะเรียนรู้และเน้นการลงมือปฏิบัติงานจริง	1

	ค่า IOC
ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)	
การจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาด้านทฤษฎีสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและมี การบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหารายวิชาต่างๆ ได้	1
มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความสามารถและความถนัด ได้ตามศักยภาพของตนเองได้	1
ด้านการวัดและประเมินผล	
ครูผู้สอนมีหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่แน่นอนและสามารถชี้แจง การวัดผลอย่างชัดเจน	1
การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาวิชา ของผู้เรียน	0.75
เทคนิควิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย	1
มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง	1
ด้านครูผู้สอน	
ครูผู้สอนมีความรู้ในรายวิชาที่ได้ทำการสอนได้อย่างดี	1
ครูผู้สอนมีการอธิบายในเรื่องที่ทำการสอนได้ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	1
ครูผู้สอนมีการติดตามความรู้ใหม่ๆ สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน	1
ครูผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	1
ด้านการสนับสนุนการเรียน	
ห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนมีความพร้อมอย่างเหมาะสม และเพียงพอ	1
ห้องปฏิบัติการบัญชี ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความพร้อมและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	1
การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและมีคุณภาพ/เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนมี ความหลากหลาย	1
มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งทักษะทาง วิชาชีพ การสนับสนุนโครงการวิชาชีพ	1

	ค่า IOC
ตอนที่ 3 นักศึกษามีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีใน ระดับใด	
ความรู้ความสามารถเชิงเทคนิค	
มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การบัญชีภาษีอากร มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี	1
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดการบัญชีและนำไปใช้ได้	0.50
มีความรู้ทางองค์กรและธุรกิจเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กรใน สภาพแวดล้อมต่างๆ	1
มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ที่สามารถปรับใช้ในงานบัญชีได้	0.75
ทักษะวิชาชีพ	
ด้านปัญญา	
สามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานได้	0.75
ความสามารถในการจัดทำบัญชี งบการเงิน และการคำนวณภาษีอากรได้	1
มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางวิชาชีพบัญชีได้	1
มีความสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ที่ซับซ้อนขององค์กรได้	1
มีความสามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิชาชีพบัญชีได้อย่าง เหมาะสม	0.75
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	
สามารถทำงานเป็นทีม	1
สามารถเป็นผู้นำ สื่อสาร ประสานงานและนำเสนองานร่วมกับผู้อื่นได้	1
มีความรับผิดชอบในการทำงาน	1
สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนสถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่หลากหลาย	1
ด้านการจัดการตนเอง	
มีการบริหารจัดการและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1
มีความสงสัยเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ	0.75

	ค่า IOC
ตอนที่ 3 นักศึกษามีระดับสมรรถนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีใน ระดับใด	
ด้านการจัดการตนเอง	
สามารถจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อให้เสร็จตามกำหนดเวลา	0.75
สามารถคาดการณ์ ปรับตัว และแก้ไขปัญหาให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง	1
ด้านการจัดการองค์กร	
ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจผู้อื่น	0.75
มีความสามารถในการกระจายงานในการมอบหมาย	1
มีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายงาน	1
มีการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้และการตัดสินใจที่ดี	1
ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพ	
มีการปฏิบัติงานตามหลักจรรยาบรรณ	1
มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	0.75
สามารถรักษาความลับขององค์กรได้	0.75
มีวินัยในตนเอง เคารพใช้สิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1

ภาคผนวก ค
รายชื่อและที่อยู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา
จำนวน 14 แห่ง

วิทยาลัย	ที่อยู่
วิทยาลัยเทคนิคจะนะ	87 ถ.หาดใหญ่-จะนะ ต.จะโหนด อ.จะนะ จ.สงขลา 90130
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา	74 ถ.รามวิถี ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา 90000
วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราษฎร์นิกร	1456 ถ.กาญจนวณิชย์ ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
วิทยาการอาชีพนาทวี	22 หมู่ 1ถ.นาทวี-ประกอบ ต.นาทวี อ.นาทวี จ.สงขลา 90160
วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพะโคะ	60 หมู่ 7 ต.ชุมพล อ.สติงพระ จ.สงขลา 90190
วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร	105/4 หมู่ 7 ต.ม่วงงาม อ.สิงหนคร จ.สงขลา 90330
วิทยาลัยเทคโนโลยีสงขลา	175 ม.8 ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา 90000
วิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจวิทยาสงขลา	ถ.รามวิถี ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา 90000
วิทยาลัยเทคโนโลยีวิชาโปลีสงขลา	2 ถนนทะเลหลวง ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา 90000
วิทยาลัยเทคโนโลยีส่องแสงพาณิชย์การ	76/2 ถ.กาญจนวณิช ต.พะตง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90230
วิทยาลัยเทคโนโลยีอุดมศึกษาพาณิชย์การ	406 ถ.ธรรมนุญวิถี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การหาดใหญ่	4 ซ.5 ถ.เพชรเกษม ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
วิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่	242 ถ.แสงศรี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์	9/2 ซ.26 ถ.เพชรเกษม ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110